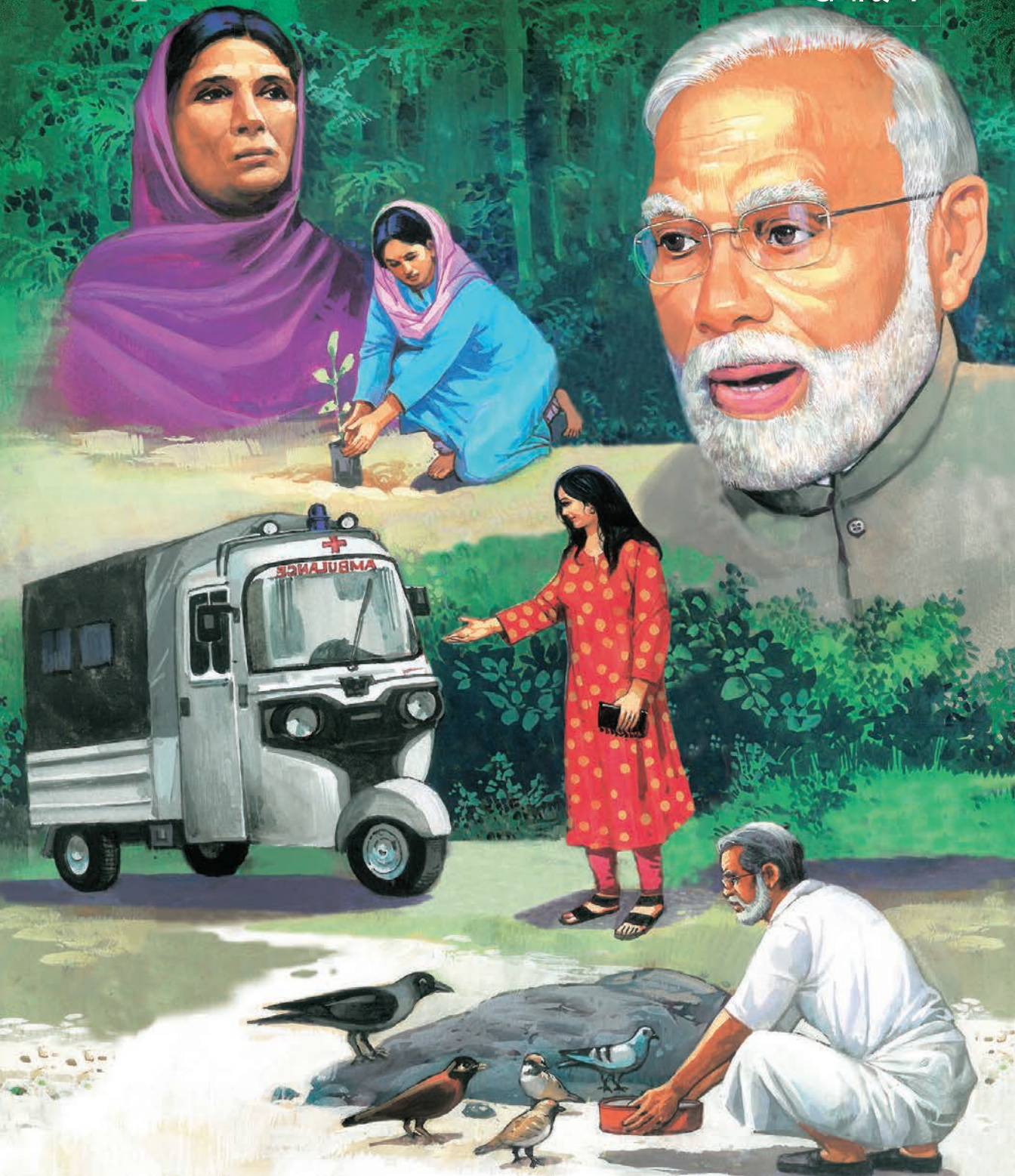

ମନ୍ କି ବାତ୍

ଅଧ୍ୟାୟ 4

MANN KI BAAT

VOL.4

Script Writers
Sarda Mohan and Shashi Mukherjee

Illustrations and Cover Art
Dilip Kadam

Assistant Artist
Ravindra Mokate

Layout Artist
Tarangini Mukherjee

Edited and Produced by
Amar Chitra Katha

Published by
Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

ODIA

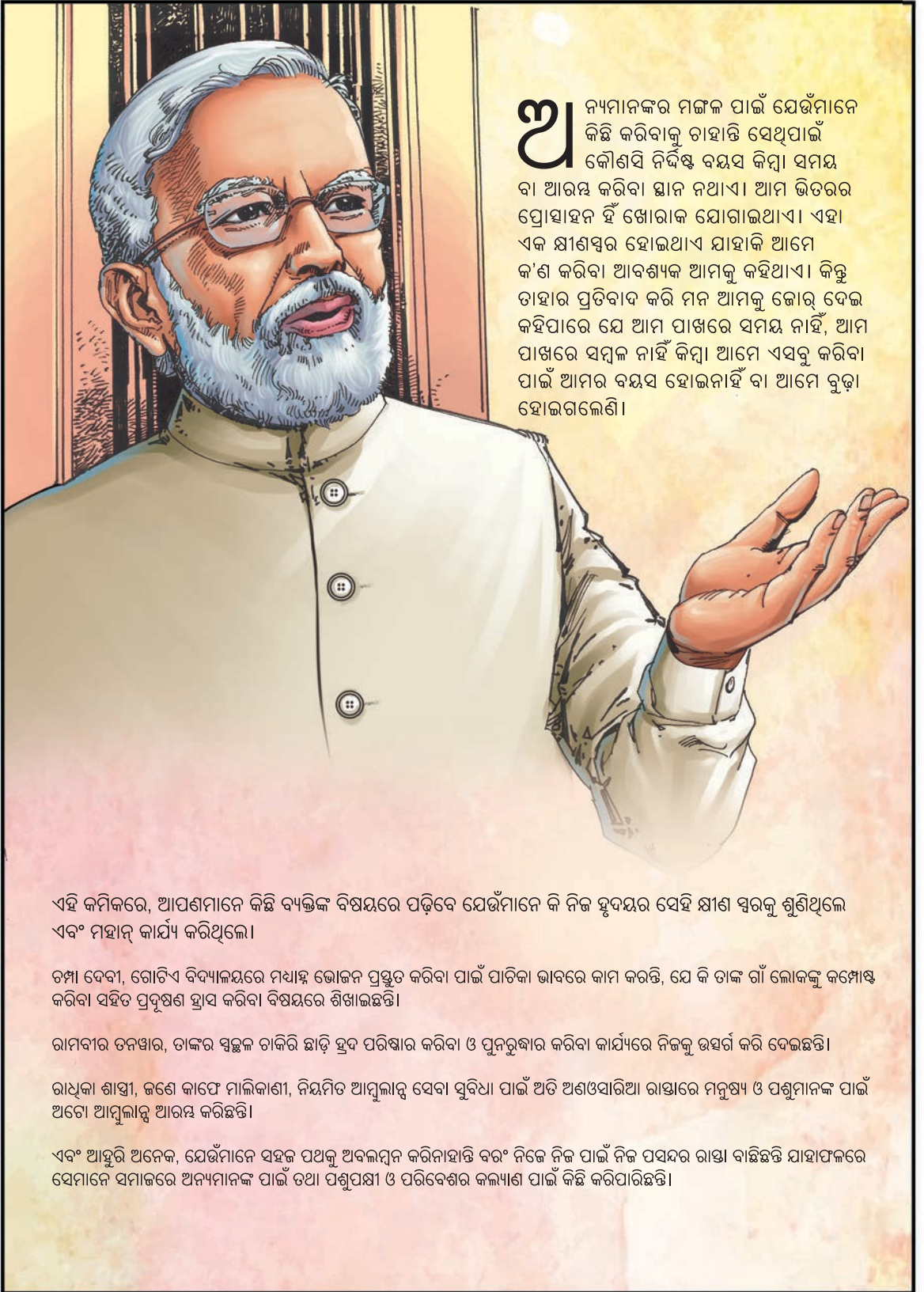
ISBN – 978-81-19596-12-6

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, July 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, July 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with ACK Learn,
a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops.
Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ
କିଛି କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ
କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୟସ କିମ୍ବା ସମୟ
ବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ସ୍ଥାନ ନଥାଏ। ଆମ ଭିତରର
ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ହିଁ ଖୋରାକ ଯୋଗାଇଥାଏ। ଏହା
ଏକ କ୍ଷୀଣସ୍ୱର ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ଆମେ
କ'ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଆମକୁ କହିଥାଏ। କିନ୍ତୁ
ତାହାର ପ୍ରତିବାଦ କରି ମନ ଆମକୁ ଜୋର ଦେଇ
କହିପାରେ ଯେ ଆମ ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ, ଆମ
ପାଖରେ ସମ୍ବଳ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆମେ ଏସବୁ କରିବା
ପାଇଁ ଆମର ବୟସ ହୋଇନାହିଁ ବା ଆମେ ବୁଢ଼ା
ହୋଇଗଲେଣି।

ଏହି କମିକରେ, ଆପଣମାନେ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ପଢ଼ିବେ ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜ ହୃଦୟର ସେହି କ୍ଷୀଣ ସ୍ୱରକୁ ଶୁଣିଥିଲେ
ଏବଂ ମହାନ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ।

ତମ୍ପା ଦେବୀ, ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପାଟିକା ଭାବରେ କାମ କରନ୍ତି, ଯେ କି ତାଙ୍କ ଗାଁ ଲୋକଙ୍କୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ
କରିବା ସହିତ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟ ହ୍ରାସ କରିବା ବିଷୟରେ ଶିଖାଇଛନ୍ତି।

ରାମବୀର ତନୱାର, ତାଙ୍କର ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ହ୍ରଦ ପରିଷ୍କାର କରିବା ଓ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଇଛନ୍ତି।

ରାଧିକା ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଜଣେ କାପେ ମାଲିକାଶୀ, ନିୟମିତ ଆତ୍ମଲୀଳା ସେବା ସୁବିଧା ପାଇଁ ଅତି ଅଣଓସାରିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଅଟୋ ଆତ୍ମଲୀଳା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି।

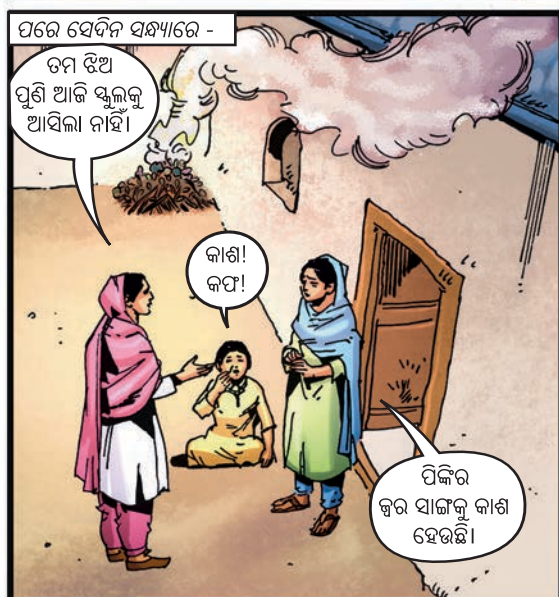
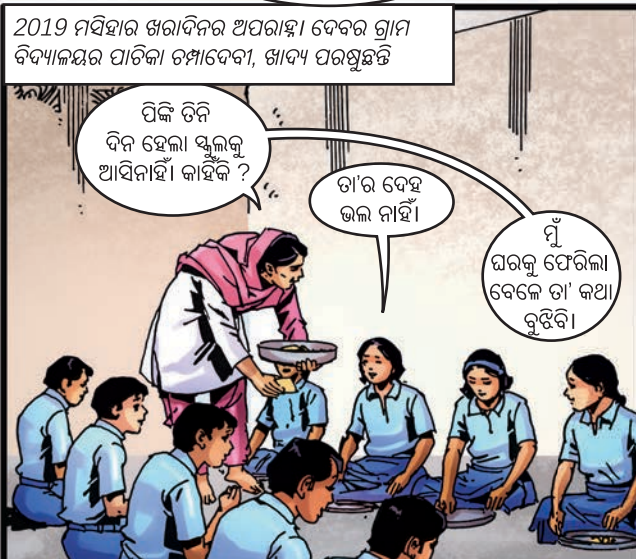
ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ, ଯେଉଁମାନେ ସହଜ ପଥକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିନାହାନ୍ତି ବରଂ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜ ପସନ୍ଦର ରାଷ୍ଟ୍ର ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ
ସେମାନେ ସମାଜରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ପଶୁପକ୍ଷୀ ଓ ପରିବେଶର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିଛନ୍ତି।

ସୂଚୀପତ୍ର

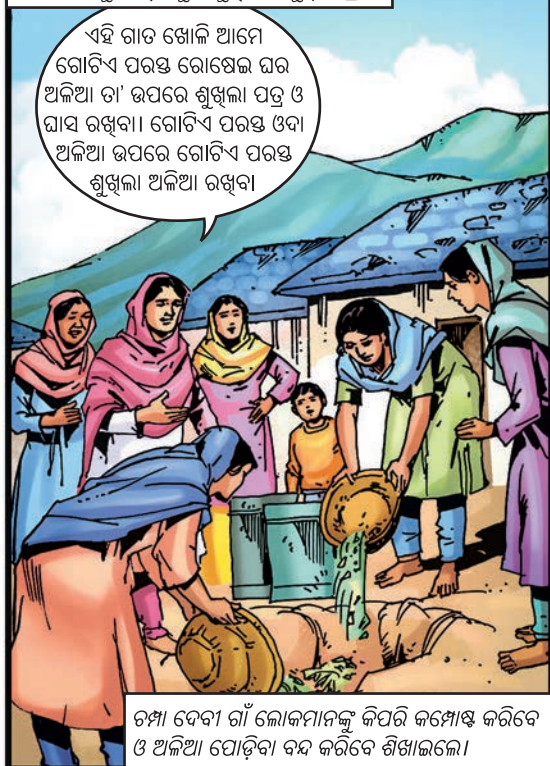
1	ଚମ୍ପା ଦେବୀ	3
2	ରାମବୀର ଚନ୍ଦ୍ରୀ	6
3	ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ସିଂହ	9
4	ରାଧିକା ଶାସ୍ତ୍ରୀ	11
5	ଚିତ୍ରଳା ଭେଙ୍କଟ ରେଡ୍ଡି	13
6	ସନ୍ଦୀପ କୁମାର ବଡ଼ସରା	16
7	ସୁରେଶ ଏବଂ ମୈଥିଳୀ	18
8	ଡିମ୍ପଲ ପାଣ୍ଡେ	21
9	ଶ୍ରୀମନ୍ ନାରାୟଣନ	24
10	ଡାକ୍ତର କୁରେଲ୍ଲା ବିଠ୍ଲୀଚାର୍ଯ୍ୟ	27
11	ରାହୁଲ ମହାରଣା	30

ଓମ୍ ନମଃ ଶିବାୟ

ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଚମ୍ପା
ଦେବୀଙ୍କଠାରୁ ଶିଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର-

ଯଥାଶୀଘ୍ର ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନାଲି ଓ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ଅଳିଆ ତବା
ଆଣିଦେଲେ ଓ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଳିଆ ରଖିବା ପାଇଁ କହିଲେ।

ଖୁବ କମ୍ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମହିଳାମାନେ ରଜ୍ଜୀନ ଅଳିଆ ଡବା ଗାଁର ପ୍ରତି ଘରେ ଘରେ ବାଣ୍ଟିଥିଲେ। ଏବଂ ଏବେ ଅଧିକ ପ୍ରକାରର ଅଳିଆ ପାଇଁ ଅଧିକ ପ୍ରକାରର ରଜ୍ଜୀନ ଡବା ରହିଥିଲା।

ନାଲ ଡବାରେ କାଗଜ, କାଚ ଏବଂ ଧାତବ ବର୍ତ୍ତମାନ ପକାନ୍ତୁ। ଏହା ପୁନଃ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ରିସାଇକେଲ୍ କରାଯାଇପାରିବ।

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଜିନିଷ ଯେପରିକି ବୋତଲ ଏବଂ ବ୍ୟାଗ୍ ରିସାଇକେଲ୍ ପାଇଁ ହଳଦିଆ ଡବାରେ ରଖନ୍ତୁ।

କିଛି ସପ୍ଲାହ ପରେ-

ଭଲ କଥା ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗଛ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଏକାଠି ହୋଇଛୁ।

ଅଧିକ ଗଛର ଅର୍ଥ ଅଧିକ ପରିଷ୍କାର ବାନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ!

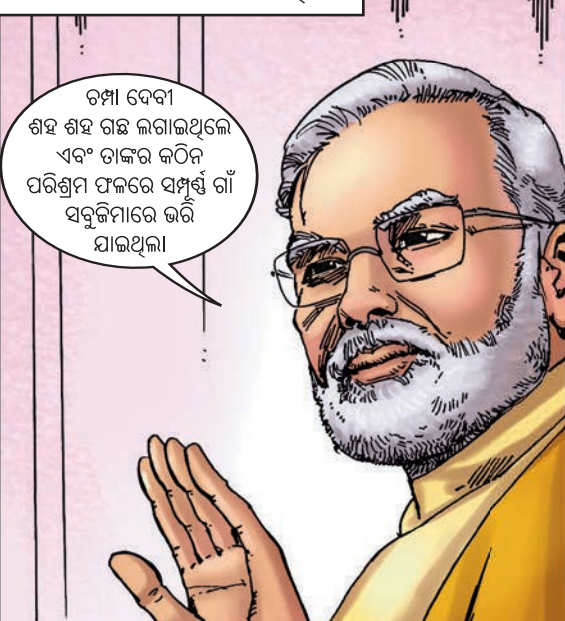
ଚମ୍ପା ଦେବୀଙ୍କ କାମର ଖବର ପାଖ ଗାଁକୁ ବ୍ୟାପିଗଲା।

ତୁମେ ତ ତୁମ ଗାଁର ଚେହେରା ବଦଳାଇ ଦେଇଛ ଚମ୍ପା ଦେବୀ! ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇ ଦିଅ।

ମୋ ପାଇଁ ଖୁସିର କଥା! ଆମର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ନିଜ ପାଇଁ ଆମ ଗାଁ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ରହିବା ଦରକାର।

ତିନି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ତାଙ୍କ ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମନ୍ କା ବାଟ ରେ ଚମ୍ପା ଦେବୀଙ୍କ ଉଦ୍ୟମର ଉଦ୍ଦୀପନା ଦେଇ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ, ଗାଁ ସାରା ଆନନ୍ଦର ଲହରୀ ଖେଳି ଯାଇଥିଲା।

ଚମ୍ପା ଦେବୀ ଶହ ଶହ ଗଛ ଲଗାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଫଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଁ ସବୁଜିମାରେ ଭରି ଯାଇଥିଲା।

ଚମ୍ପା ଦେବୀଙ୍କର ଆଶା ପରିବେଶକୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର, ସବୁଜ ଓ ପରିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ୍ ହେବେ

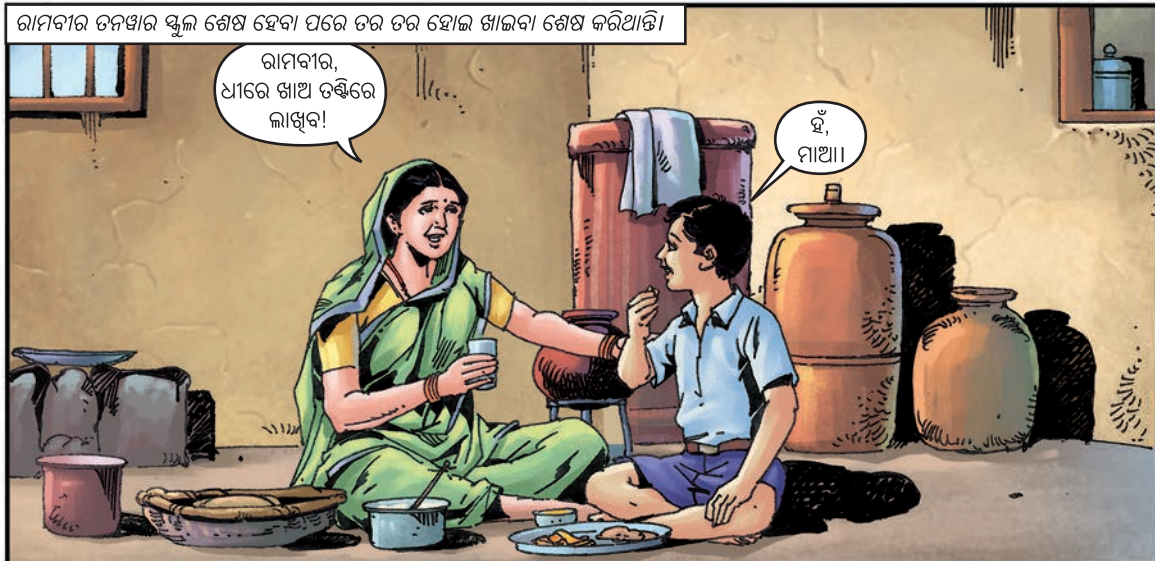

ରାମବୀର ତନୱାର

ନାୟାର୍ ସାର୍, ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବାସୀ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ପାଖରେ ଥିବା ହ୍ରଦକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ -

ରାମବୀର ତନୱାର ସ୍କୁଲ ଶେଷ ହେବା ପରେ ତର ତର ହୋଇ ଖାଇବା ଶେଷ କରିଥାନ୍ତି।

ଗୋଟିଏ ଦିନ
ଦୌଡ଼ିବାର ଯେମିତି
ତା'ର ପାଖରେ ନିଆଁ
ଲାଗିଯାଇଛି।

ତା'ର
ଦୌଡ଼ିବାର କାରଣ
ନିଆଁ ନୁହେଁ ବରଂ
ପାଣି।

ଏକଦମ୍ ଠିକ୍ ପ୍ରତିଦିନ ରାମବୀର ତାଙ୍କର ଘରପାଖରେ ଥିବା ହ୍ରଦକୁ ଗାଈ ଗୋଠ ନେଇ ଚରାଇବାକୁ ଯାଆନ୍ତି।

ଏହା ହେଉଛି ଦିନର
ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସମୟ।
ଗାଈମାନେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ
ଘାସ ପାଆନ୍ତି ଆଉ ମୋତେ
ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
ମିଳେ।

ରାମବୀର ପାଣି ଉପରେ ପବନ ଯୋଗୁଁ ଉଠୁଥିବା ଲହରୀକୁ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଚାହିଁ ରହିଥାନ୍ତି।

ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ ବିତିଯାଏ ରାମବୀର
ମୈକାନିକାଲ୍ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ପଢ଼ିବାକୁ
ଗାଁ ଛାଡ଼ି ସହରକୁ ବାହାରିଯାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ
ପ୍ରତିଥର ସେ ଘରକୁ ଫେରିଲାବେଳେ -

ସେ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ଘର ତିଆରି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ପରେ ଗୋଟିଏ ହ୍ରଦ ପୋତି ଦିଆଯାଇଛି।
ଚାରିପଟେ କାଁ ଭାଁ କୋଉଠି କେମିତି ଗଛଟିଏ ଅଛି।

ହଁ, ପୁଅ।
ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି
ଯେ ଆମ ଗାଁର ବିକାଶ
ହେଉଛି।

ସେ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଓ
ସହପାଠୀମାନଙ୍କୁ କହଲେ।

ଏହି ବିକାଶ ଯୋଗୁଁ ଧଡ଼ାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା। ଗ୍ରେଟର ନଏଡ଼ା
କେବଳ ଏକ କୋଳାହଳପୂର୍ଣ୍ଣ
ସହରାଞ୍ଚଳରେ ପରିଣତ ହେଉଛି।

ଆମକୁ ଏକାଠି
ହେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏ
ବିଷୟରେ କିଛି
କରିବାକୁ ହେବ।

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା ଯେ
ତାଙ୍କ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିବେଶ
ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ
ଯୋଗ ଦେବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଲା।

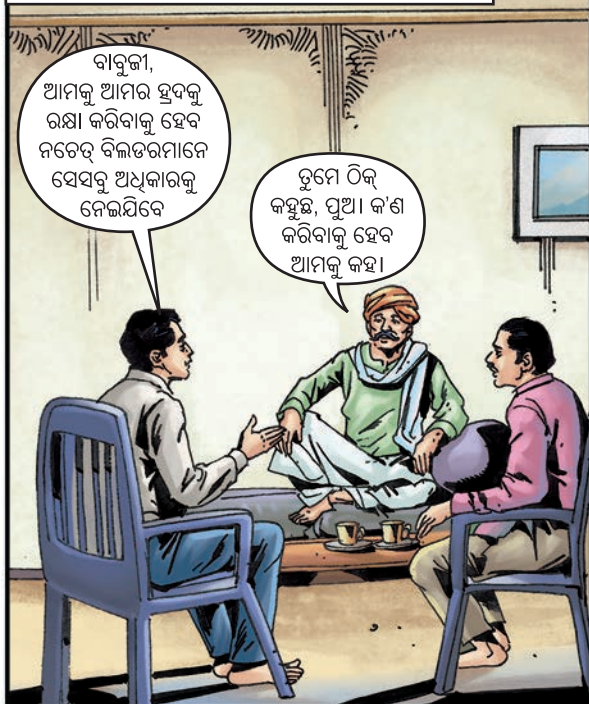
ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଏକ
ସୁଯୋଗ। ଆମେ ଦଳ ଗଠନ
କରିବା ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ
ଜଳାଶୟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାର
ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ
ଶିଖାଇବା।

ମୋତେ
ମଧ୍ୟ ତୁମ ସାଙ୍ଗରେ
ଗଣିବ।

ମୋତେ,
ମଧ୍ୟ!

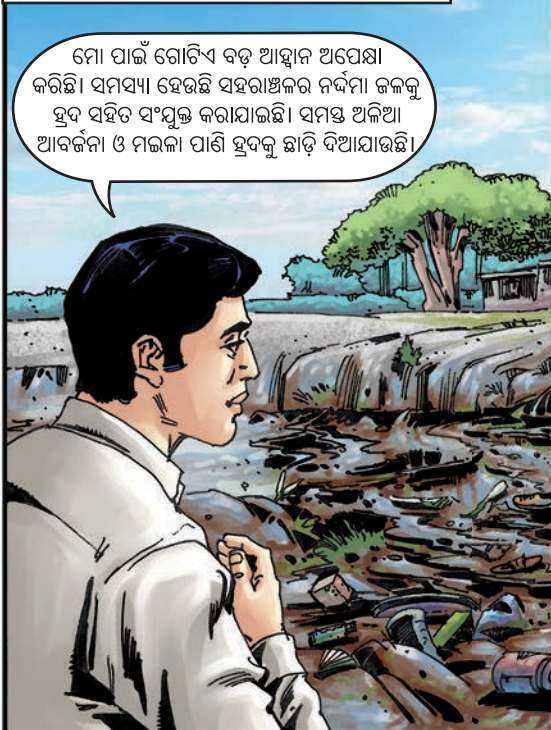
ରାମବୀର 'ଜଳ ଚୌପାଲ' ନାମରେ ଏକ ଦଳ ଗଠନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଗାଁ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଅନୌପଚାରିକ ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ବାବୁଜୀ, ଆମକୁ ଆମର ହୃଦକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ନଚେତ୍ ବିଳତରମାନେ ସେସବୁ ଅଧିକାରକୁ ନେଇଯିବେ

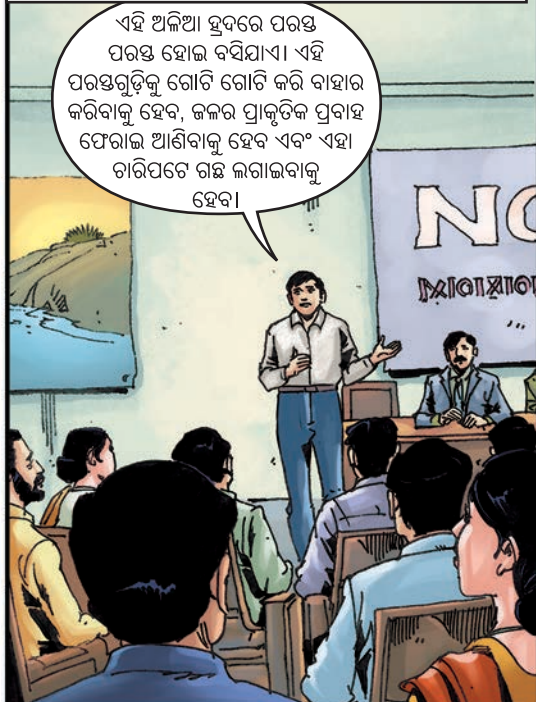
ତୁମେ ଠିକ୍ କହୁଛ, ପୁଅ। କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ଆମକୁ କହ।

ଯଦିଓ ରାମବୀର ଏକ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରି ପାଇଥିଲେ, ଦୁଇ ବର୍ଷ ଭିତରେ ସେ ଚାକିରି ହାଡ଼ିଦେଲେ।

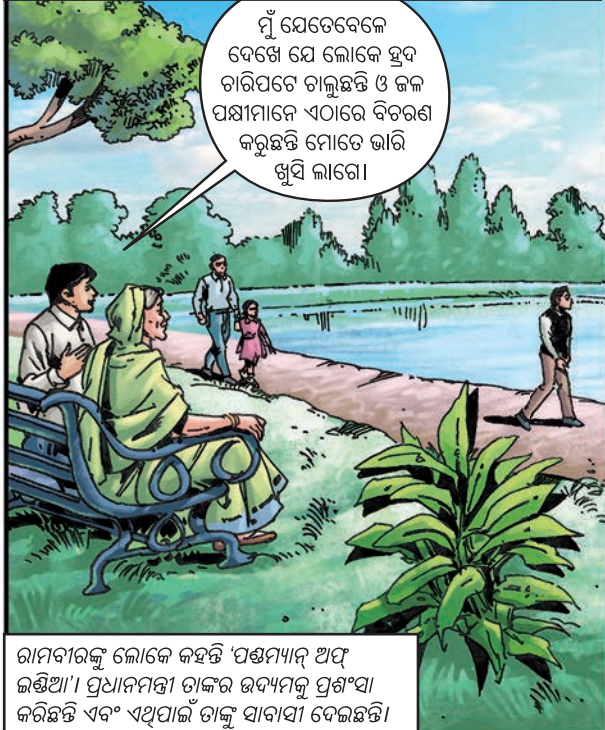
ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି। ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ସହରାଞ୍ଚଳର ନର୍ଦ୍ଦମା ଜଳକୁ ହୃଦ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି। ସମସ୍ତ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଓ ମଇଳା ପାଣି ହୃଦକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଛି।

2018 ମସିହାରେ ରାମବୀର 'ସେ ଆର୍ଥ' ନାମକ ଏକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଙ୍ଗଠନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଯାହାକି ଜଳାଶୟର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଓ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ।

ଏହି ଅଳିଆ ହୃଦରେ ପରସ୍ତ ପରସ୍ତ ହୋଇ ବସିଯାଏ। ଏହି ପରସ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ, ଜଳର ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରବାହ ଫେରାଇ ଆଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହା ଚାରିପଟେ ଗଛ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ।

ଛଅ ବର୍ଷ ଭିତରେ, ରାମବୀରଙ୍କର ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଙ୍ଗଠନ 80ଟି ହୃଦର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିଛି ଏବଂ ଛଅଟି ରାଜ୍ୟରେ 4ଟି ସହରାଞ୍ଚଳ ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି।

ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖେ ଯେ ଲୋକେ ହୃଦ ଚାରିପଟେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ଓ ଜଳ ପକ୍ଷୀମାନେ ଏଠାରେ ବିଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଭାରି ଖୁସି ଲାଗେ।

ରାମବୀରଙ୍କୁ ଲୋକେ କହନ୍ତି 'ପଣ୍ୟାନ୍ ଆର୍' ଲକ୍ଷ୍ମୀ'। ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସାବାସୀ ଦେଇଛନ୍ତି।

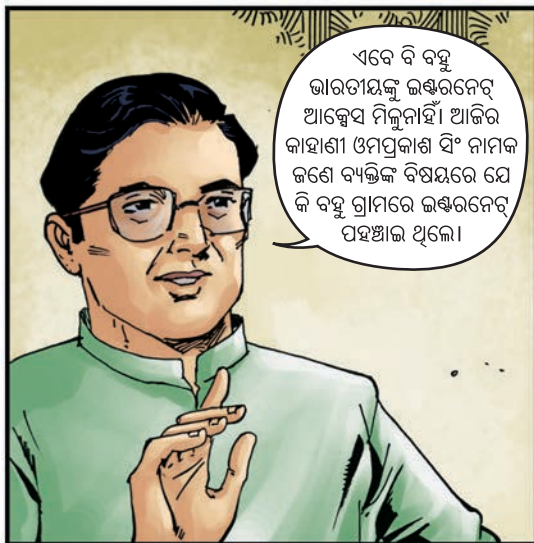
*ଜଳ ପାଇଁ ଗୋଷ୍ଠୀ

ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ସିଂହ

ସାର୍, ଗତକାଲି ଝଡ଼ ଯୋଗୁଁ ସାରା ସହରରୁ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ କଟିଯାଇଛି।

ହଁ, ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଆମର ଅଧିକାଂଶ ସ୍କୁଲ କାମ ଶେଷ କରିପାରିନାହୁଁ।

ଏବେ ବି ବହୁ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଆକ୍ସେସ୍ ମିଳୁନାହିଁ। ଆଜିର କାହାଣୀ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ସିଂ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେ କି ବହୁ ଗ୍ରାମରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ପହଞ୍ଚାଇ ଥିଲେ।

ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ଉନାଓ ଜିଲ୍ଲାର ହସନଗଞ୍ଜ ଗ୍ରାମରେ ଜଣେ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ସିଂ।

ପଢ଼ିନୀ, ମୁଁ ଆମ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ କିଛି କରିବାକୁ ଚାହେଁ।

ଆପଣ କ'ଣ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି?

ମନେ ପକାଇଲ, ପାଣ୍ଡେ ବାବୁଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କେତେ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା? ମୁଁ ଏକ କମର୍ସ ସଭିସ୍ ସେଣ୍ଟର ବା ଜନ ସେବା କେନ୍ଦ୍ର (ସିଏସସି)* ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ସେବା ଯେପରିକି ଆଧାର କାର୍ଡ, ଜନ୍ମ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପ୍ରଦାନ ସୁବିଧା ହୋଇପାରିବ।

ଖୁବ୍ ଭଲ କଥା! ମୁଁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି।

ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ କିଛି କମ୍ପ୍ୟୁଟର କିଣିଲେ ଏବଂ 2015 ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ସିଏସସି ପଞ୍ଜିକରଣ କଲେ।

କିନ୍ତୁ -

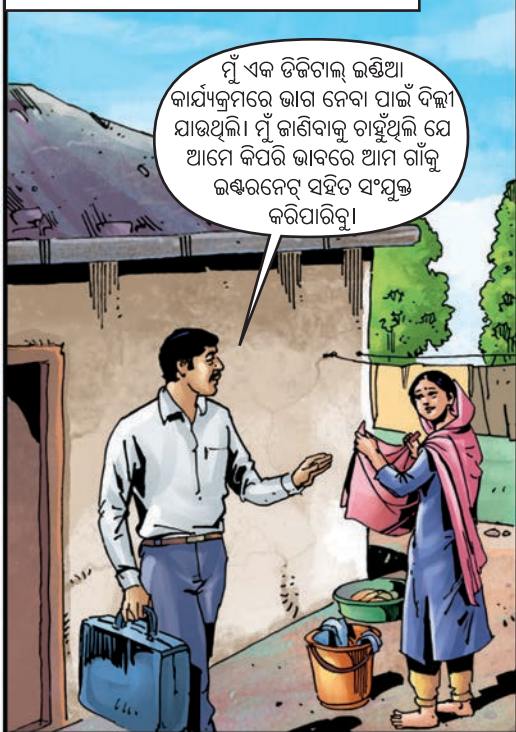
ମୁଁ କିପରି ଆଧାର କାର୍ଡ ପାଇବି?

ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ କନେକ୍ସନ ଏବେ ସ୍କୋଲ ଯେ ମୁଁ ଫର୍ମ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହେଁ।

ଦୁର୍ବଳ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସଂଯୋଗ କାରଣରୁ, ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ କ୍ୱଚିତ୍ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉଥିଲେ।

ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମିତି ଚାଲିଲା ତା' ପରେ ଦିନେ -

ମୁଁ ଏକ ଡିଜିଟାଲ ଇଣ୍ଡିଆ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଥିଲି। ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ଯେ ଆମେ କିପରି ଭାବରେ ଆମ ଗାଁକୁ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରିପାରିବୁ।

ଫୋରିବା ପରେ-

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ଭାରତ ନେଟ୍ ନାମକ ଏକ ବ୍ରହ୍ମ ବ୍ୟାପ୍ଟ କନେକ୍ସନ ରହିଛି ଯାହାକି ଆମ ଗାଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିପାରିବ?

ଚମତ୍କାର କଥା!! ଏବେ ଲୋକେ ସହଜରେ ତାଙ୍କର ଆଧାର କାର୍ଡ ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ।

ସେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ମାରଣା ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ କନେକ୍ସନ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହେଲେ

ଏବେ ତୁମେ ତୁମ ମୋବାଇଲ୍ ଫୋନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ଦେଖିପାରିବ। ଏପରିକି ତୁମେ ତୁମର ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମେସେଜ୍ ପଠାଇପାରିବ।

ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ, ଚାଚା*! ଚମତ୍କାର କଥା!!

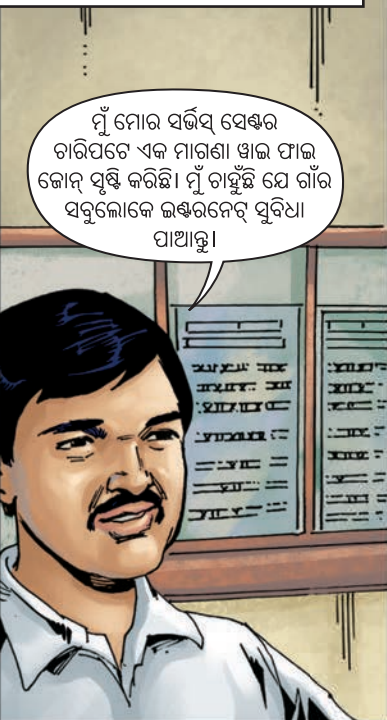
ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର-

ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ, ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଯେ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ପାଖରେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ କନେକ୍ସନ ଅଛି

ଏବେ ମୁଁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବି ଯେ ଆମ ଆଖପାଖ ଗାଁକୁ ମଧ୍ୟ କନେକ୍ସନ ଆସିବ।

ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ 82ଟି ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ କନେକ୍ସନ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ବି ତାଙ୍କରଖାନା, ସ୍କୁଲ ଏବଂ ଅଙ୍ଗନବାସୀଗୁଡ଼ିକୁ ମାରଣା କନେକ୍ସନ ଦେଇଛନ୍ତି।

ମୁଁ ମୋର ସର୍ଭିସ୍ ସେଣ୍ଟର ବାରିପଟେ ଏକ ମାରଣା ଖାଲ ଫାଇ ଜୋନ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି। ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଗାଁର ସବୁଲୋକେ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ସୁବିଧା ପାଆନ୍ତୁ।

କିଛି ମାସ ପରେ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ଏକ କନେକ୍ସନ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ ଚାର୍ଜ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ

ଏହି ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ କନେକ୍ସନ କୋଭିଡ୍ ଲକଡାଉନ୍ ସମୟରେ ହଜାର ହଜାର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା।

*ହିନ୍ଦୀରେ କାକା

ଏକ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ମାତ୍ର ଓ ଶିଶୁ ଯତ୍ନ କେନ୍ଦ୍ର

ରାଧିକା ଶାସ୍ତ୍ରୀ

ସବୁ ପିଲା ସ୍କୁଲ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ, ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀର ପିଲାକୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖୁଥିଲେ।

ବିଚରା ରାଉଳ!
ମନେ ହେଉଛି କ୍ରିକେଟ୍
ଖେଳିବା ସମୟରେ ତା'
ଗୋଡ଼ ଜୋରରେ ମୋଡ଼ି
ହୋଇଯାଇଛି।

ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥାଇପାରେ। ଅବଶ୍ୟ,
ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ।

ହଁ, ସେ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟରେ ସେଠି
ପହଞ୍ଚିଯିବେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଠିକ୍
ସମୟରେ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚେ ନାହିଁ
ତେବେ କ'ଣ ହେବ? କୁନ୍ତୁରର ରାଧିକା ଶାସ୍ତ୍ରୀ
ଏହି ଘଟଣାର ଭୁଲ୍‌ଭୋଗୀ ଥିଲେ।

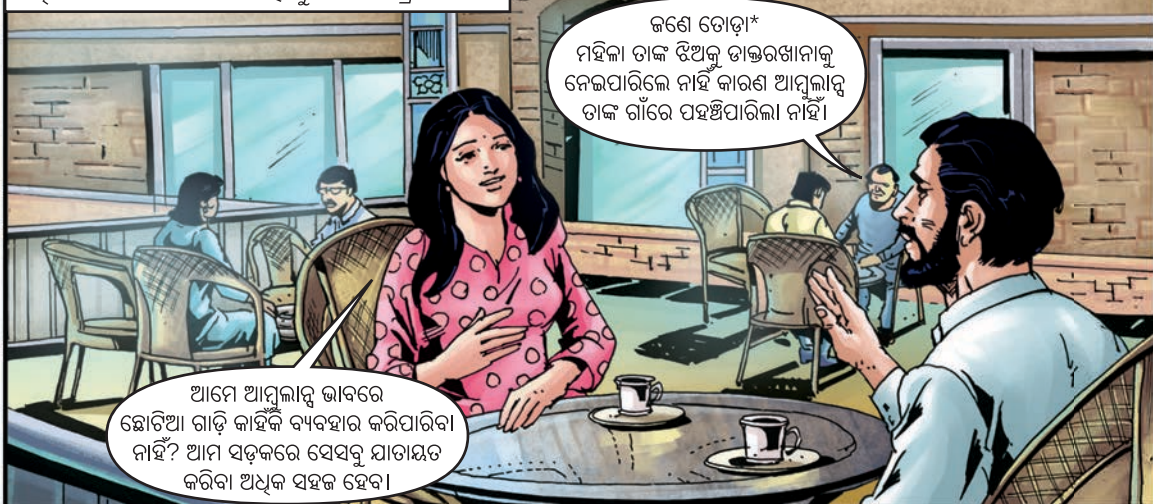
ରାଧିକା 30 ବର୍ଷ ଧରି ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ କାମ କରୁଥିଲେ।
ଏବେ ସେ କୁନ୍ତୁରରେ ଏକ କାଫେ ଖୋଲିଛନ୍ତି।

ଲୋକେ ମୋତେ କହୁଥିଲେ
ଯେ ନିରାମିଷାସୀ କାଫେ ଚାଲିବ ନାହିଁ।
କିନ୍ତୁ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଏହା
ନିଶ୍ଚୟ ଚାଲିବ।

କାଫେ ଡିଏମର ଏକ ନିକସ ସୁନାମ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ରାଧିକାଙ୍କର
ମନ ଏବେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଆଡ଼କୁ ଗଲା।

ଅଣ ଓସାରିଆ ରାସ୍ତାରେ
ଆମ୍ବୁଲାନ୍ସ ଯାଇପାରେ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ
ରୋଗୀଙ୍କୁ ଭଲ ରାସ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆଣିବାକୁ ପଡୁଥିଲା।

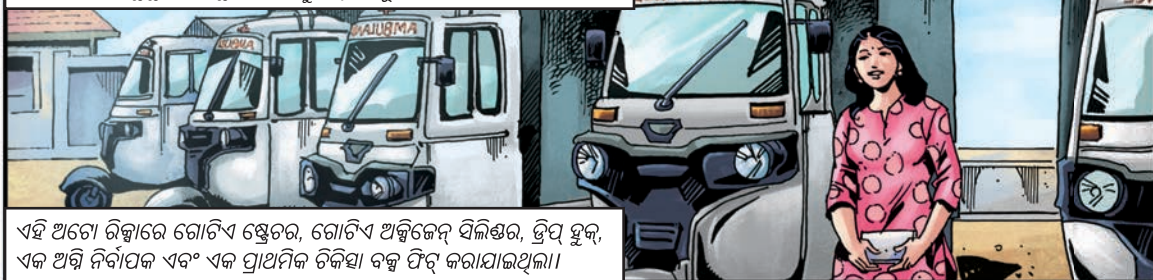
ରାଧିକାଙ୍କ ଭିତରର ଉଦ୍ୟୋଗୀ ଆତ୍ମା ପୁଣି ଥରେ ଜାଗ୍ରତ ହେଲା।

ଜଣେ ତୋଡ଼ା* ମହିଳା ତାଙ୍କ ଔଷଧି ତାତ୍ତ୍ୱରଖାନାକୁ ନେଇପାରିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ଆତ୍ମଲାହୁ ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଲା ନାହିଁ।

ଆମେ ଆତ୍ମଲାହୁ ଭାବରେ ଛୋଟିଆ ଗାଡ଼ି କାହିଁକି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା ନାହିଁ? ଆମ ସଡ଼କରେ ସେସବୁ ଯାତାୟତ କରିବା ଅଧିକ ସହଜ ହେବ।

ରାଧିକା କ୍ରାଉଡ଼ ପଞ୍ଚିଙ୍ଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଟଙ୍କା ଏକାଠି କଲେ ଏବଂ ଛଅଟି ଅଟୋ ରିକ୍ଷା କିଣିଲେ। ସେସବୁକୁ ଜବଲପୁରରେ ଆତ୍ମଲାହୁରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କଲେ।

ଏହି ଅଟୋ ରିକ୍ଷାରେ ଗୋଟିଏ ଷ୍ଟେର, ଗୋଟିଏ ଅକ୍ସିଜେନ୍ ସିଲିଣ୍ଡର, ଡ୍ରିଫ୍ ହୁକ୍, ଏକ ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାପକ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ବସ୍ତ୍ର ଫିଟ୍ କରାଯାଇଥିଲା।

ଛଅ ଜଣ ଅଟୋ ଡ୍ରାଇଭର୍ କୁନୁରକୁ ଏହା ଚଳାଇ ନେବାର ଦିନ ଏକ ଆନନ୍ଦର ଦିନ ଥିଲା। ସେଗୁଡ଼ିକର ନାଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଆତ୍ମଆରବଣ୍ଡ।

ଆପଣ ଆତ୍ମଆରବଣ୍ଡ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ କିପରି ଯୋଜନା କରିଥିଲେ ମ୍ୟାଡାମ୍?

ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରେ ତାତ୍ତ୍ୱରଖାନାକୁ ଦାନ କରିବାକୁ ଯାଉଛି.. ମୋର କେବଳ ଗୋଟିଏ ସର୍ତ୍ତ।

ତାହା କ'ଣ, ମ୍ୟାଡାମ୍?

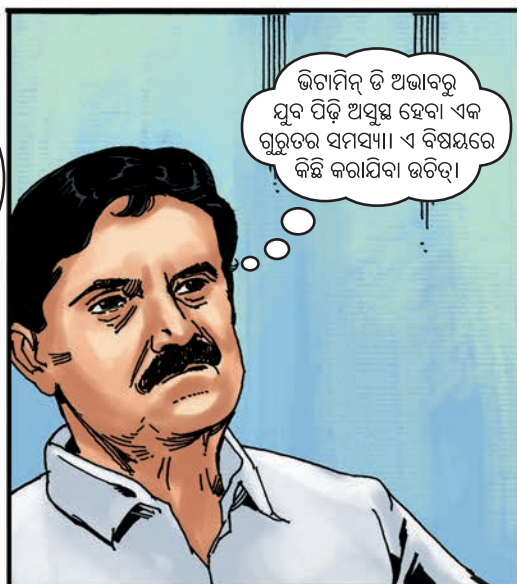
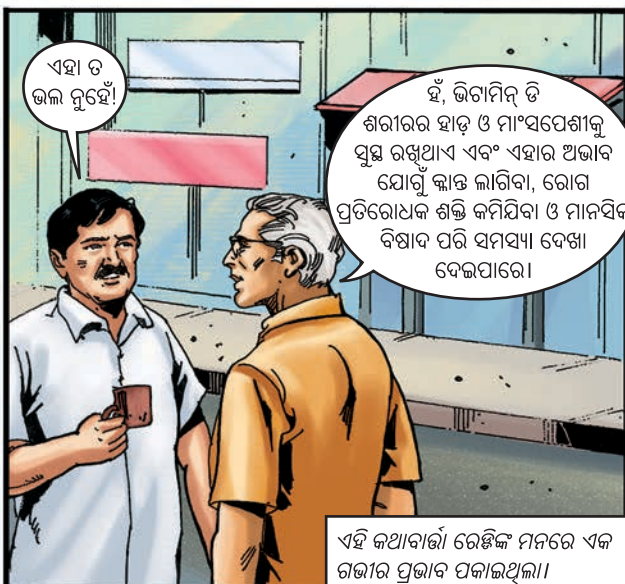
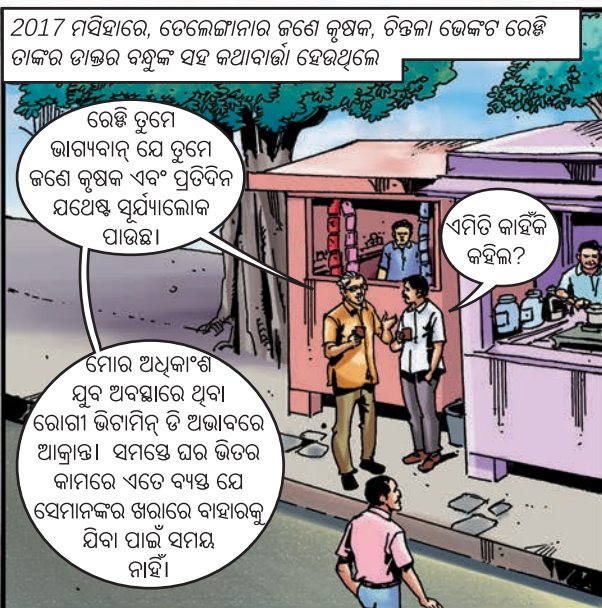
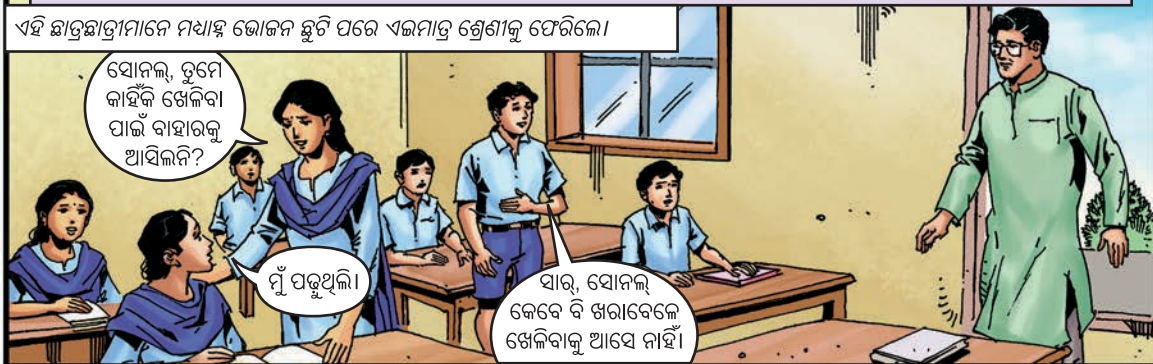
ଏହି ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମାଗଣା ହେବ।

ରାଧିକାଙ୍କର ଆତ୍ମଆରବଣ୍ଡ ଦୁର୍ଗମ ଆବିବାସୀ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କର ତାତ୍ତ୍ୱର ଆବଶ୍ୟକତାର ଯତ୍ନ ନେବା ସେ ନିକଟରେ ଏକ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମଲାହୁ ସେବା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି।

*ନାକଗିରିରେ ବାସ କରୁଥିବା ଏକ ଜନଜାତି

ଚିନ୍ତନା ଭେଙ୍କଟ ରେଞ୍ଜି

ଏହି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଛୁଟି ପରେ ଏକମାତ୍ର ଶ୍ରେଣୀକୁ ଫେରିଲେ।

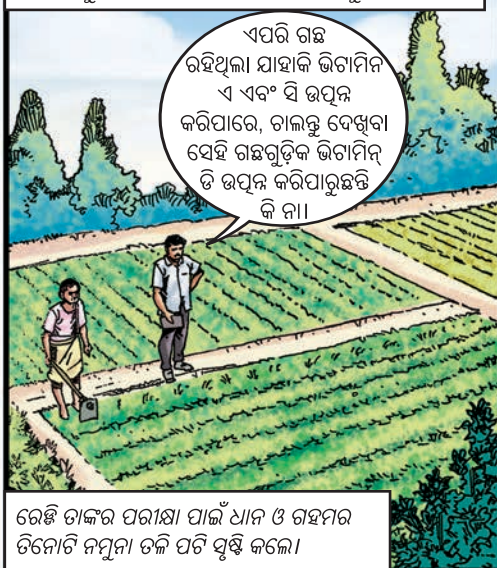

ଦିନେ ତାଙ୍କ ଜମିରେ ବୁଲୁଥିବା ସମୟରେ ରେଞ୍ଜିଙ୍କ ମନରେ ଗୋଟିଏ ଭାବନା ଆସିଲା।

ଯଦି ଗଛମାନେ
ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଭାଙ୍ଗେଷଣ
କରୁଛନ୍ତି ତେବେ
ସେମାନେ ଭିତାମିନ
ଡି ମଧ୍ୟ ଖରାବୁ କାହିଁକି
ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରିବେ
ନାହିଁ।

ରେଞ୍ଜି ତାଙ୍କୁ ଜମିରେ ପରୀକ୍ଷା ନିରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଏପରି ଗଛ
ରହିଥିଲା ଯାହାକି ଭିତାମିନ
ଏ ଏବଂ ସି ଉତ୍ପନ୍ନ
କରିପାରେ, ତାଳତୁ ଦେଖିବା
ସେହି ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଭିତାମିନ
ଡି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରୁଛନ୍ତି
କି ନା।

ରେଞ୍ଜି ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଧାନ ଓ ଗହମର
ତିନୋଟି ନମୁନା ତଳି ପଟି ସୃଷ୍ଟି କଲେ।

ଗୋଟିଏ ପଟିରେ ସେ ଅଣ୍ଡା, କ୍ଷୀର, ଘିଅ ଏବଂ ଛେନା ପରି ପଶୁକାତ ଉତ୍ପାଦ ଯୋଗ
କଲେ।

ମୁଁ ଆଶା
କରୁଛି ଗଛଗୁଡ଼ିକ
ଏଥିରୁ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ
ଅବଶୋଷଣ
କରିବେ।

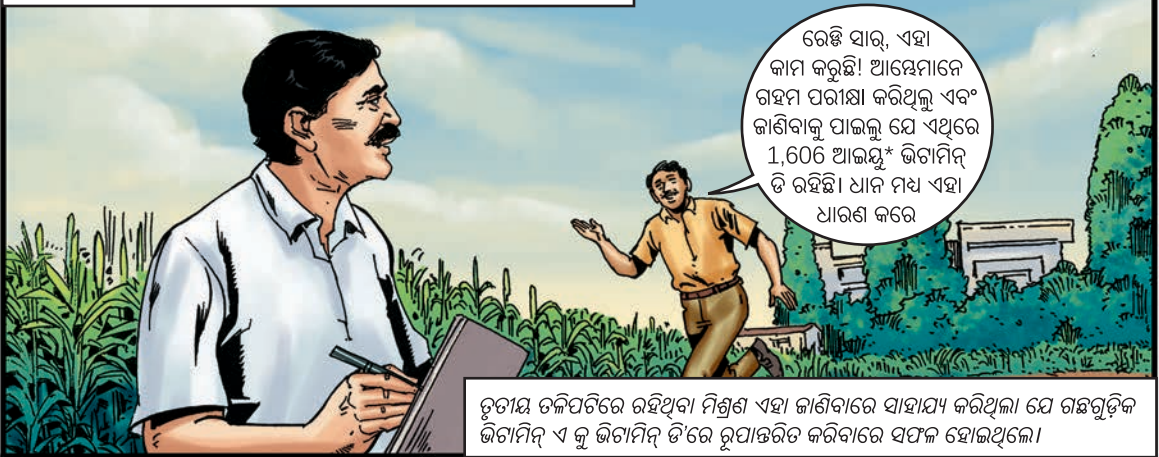
ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସେ, ଭିତାମିନ ଡି ବଟିକାର ଦ୍ରବଣ ମିଶାଇଲେ।

ତୃତୀୟରେ ସେ ଗାଈର, କନ୍ୟାମୂଳ ଏବଂ ମକା ଗୁଣ୍ଡର ମିଶ୍ରଣ ପକାଇଲେ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଧାନ ଓ ଗହମ ଉପରେ ବୁଲ ବର୍ଷ ଧରି ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପରେ -

ରେଖା ସାର୍, ଏହା କାମ କରୁଛି! ଆମେମାନେ ଗହମ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ଏଥିରେ 1,606 ଆଇୟୁ* ଭିଟାମିନ୍ ଡି ରହିଛି। ଧାନ ମଧ୍ୟ ଏହା ଧାରଣ କରେ

ତୃତୀୟ ଚଳିପଟିରେ ରହିଥିବା ମିଶ୍ରଣ ଏହା ଜାଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା। ଯେ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଭିଟାମିନ୍ ଏ କୁ ଭିଟାମିନ୍ ଡିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ।

ଏହି ଗଛର ନମୁନାଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କୃଷି ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଅବସ୍ଥାରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା।

ଅବଶ୍ୟ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ରହିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ନମୁନା ଭିଟାମିନ୍ ଡି ଧାରଣ କରିଥିଲା।

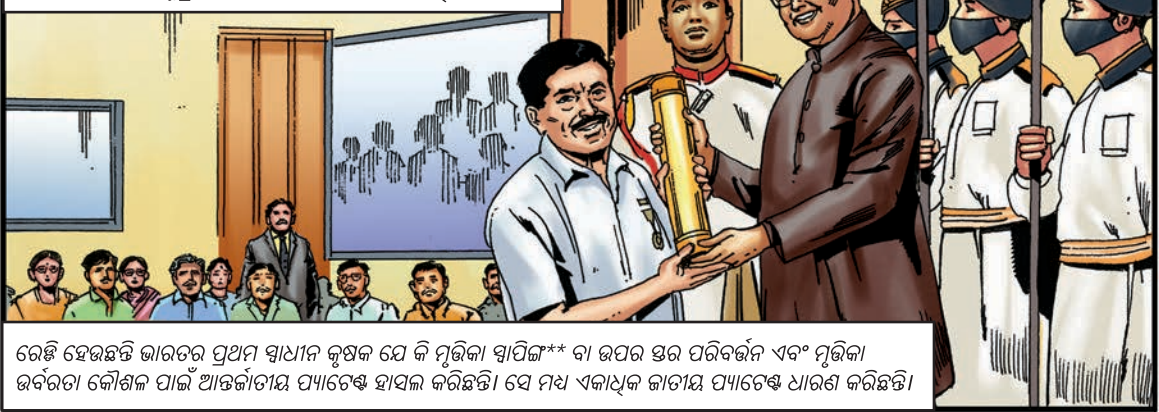
ଚମତ୍କାର ଥିଲା!

ଚିନ୍ତା ଭେଦ ରେଖା ବିଭିନ୍ନ କୃଷି କୌଶଳରେ ଗବେଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରୁ ସାରା ପୃଥିବୀ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇଛି।

କିଏ ଭାବିଥିଲା ଯେ ଏକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କୌଶଳ^ ମୋ ଫସଲକୁ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ରୋଗ ପୋକମୁକ୍ତ ରଖିପାରିବ?

2020ରେ, ତାଙ୍କୁ ଜୈବିକ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ ପ୍ରୟାସ ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ରେଖା ହେଉଛନ୍ତି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ଵାଧୀନ କୃଷକ ଯେ କି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ସ୍ଵାପିଙ୍ଗ** ବା ଉପର ସ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉର୍ବରତା କୌଶଳ ପାଇଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ୟାଚେଞ୍ଜ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି। ସେ ମଧ୍ୟ ଏକାଧିକ ଜାତୀୟ ପ୍ୟାଚେଞ୍ଜ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି।

*ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ ୟୁନିଟ୍ସ

^ସିଭିଆର୍ (ଚିନ୍ତା ଭେଦ ରେଖା) ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କୌଶଳ

**ଏକ କୌଶଳ ଯେଉଁଠାରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପର ସ୍ତରକୁ ବଦଳାଇ

ଉର୍ବରତାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣାଯାଇଥାଏ

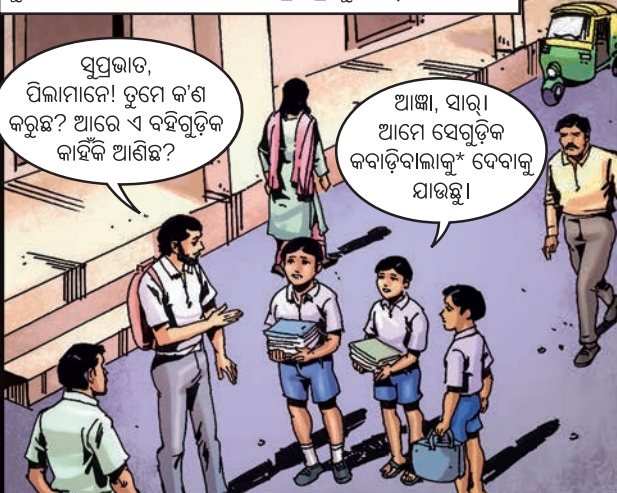
ସନ୍ଦୀପ କୁମାର ବଡ଼ସରା

ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ନାୟାର ସାରକୁ ଏକ ସମାଧାନ ପାଇଁ ପଚାରିବାକୁ ଶିଖି କଲେ।

2016 ମସିହାରେ ସନ୍ଦୀପ ବେଳେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ସନ୍ଦୀପ କୁମାର ବଡ଼ସରା ବଜାରରେ ତାଙ୍କ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ।

* ପୁରୁଣା ବହି ଏବଂ ଖବରକାଗଜ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିବା କବାଡ଼ିବାଲା

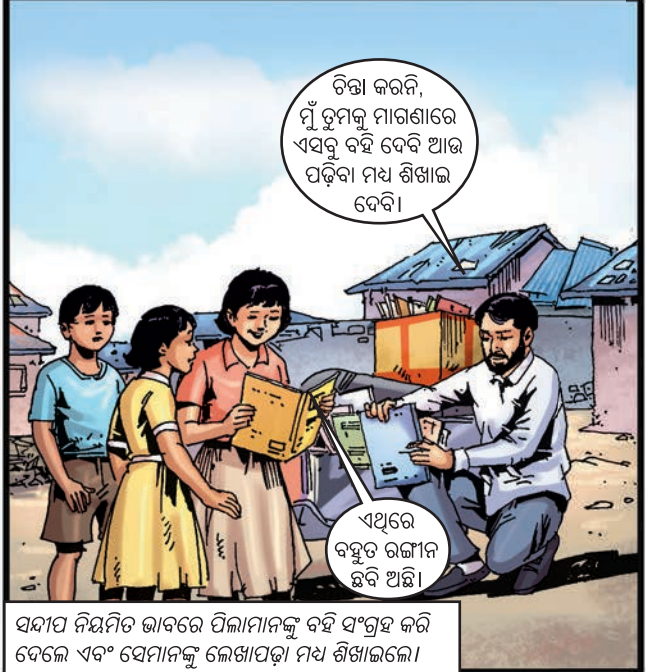
ସନ୍ତାନ ତାହା ପରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ସ୍କୁଲର
କିଶିଲେ ଏବଂ ଆଖପାଖ ବସିଲେ।

ତୁମେ ଏହି
ବହି ନେବାକୁ
ଚାହୁଁ କି?

କିନ୍ତୁ ଆମ
ପାଖରେ ବହି କିଶିବାକୁ
ପଇସା ନାହିଁ।

ଆଉ ଆମ
ଭିତରୁ ଅଧିକାଂଶଙ୍କୁ ପଢ଼ି
ଆସେ ନାହିଁ। ଆମକୁ
ପଢ଼ାଇବାକୁ କେହି
ନାହାନ୍ତି।

ଚିନ୍ତା କରନି,
ମୁଁ ତୁମକୁ ମାଗଣାରେ
ଏସବୁ ବହି ଦେବି ଆଉ
ପଢ଼ିବା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇ
ଦେବି।

ଏଥିରେ
ବହୁତ ରଙ୍ଗୀନ
ଛବି ଅଛି।

ସନ୍ତାନ ନିୟମିତ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହି ସଂଗ୍ରହ କରି
ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଖାପଢ଼ା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଲେ।

ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ ପରେ-

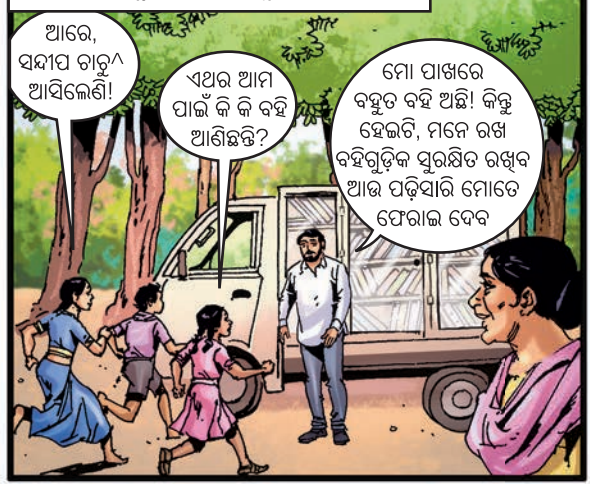

ଭାଇ, ମୁଁ ଗରିବ
ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ମୋର
ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ମୁଁ 'ହୋପ୍
ଅନ୍ ହୁଇଲସ୍' ନାମକ ଏକ ମୋବାଇଲ୍
ଲାଇବ୍ରେରୀ ଆରମ୍ଭ କରିବି।

ଭଲ କଥା
ଭାବିଛି! ତୁମ ଭାବି* ଓ
ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ
ସାଧନରେ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବୁ।

ସନ୍ତାନ ଗୋଟିଏ ମିନି ଡ୍ୟାନ୍ କିଶିଲେ ଓ ଏହାକୁ
ମୋବାଇଲ୍ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ବଦଳାଇ ଦେଲେ।

ସନ୍ତାନ ଚଞ୍ଚିଗଡ଼, ମୋହାଲି ଏବଂ ପଞ୍ଚୁକୁଳାର ବସ୍ତିରେ
ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଆରେ,
ସନ୍ତାନ ଚାହୁଁ
ଆସିଲେଣି!

ଏଥର ଆମ
ପାଇଁ କି କି ବହି
ଆଣିଛନ୍ତି?

ମୋ ପାଖରେ
ବହୁତ ବହି ଅଛି! କିନ୍ତୁ
ହେଉଛି, ମନେ ରଖ
ବହିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱରକ୍ଷିତ ରଖିବ
ଆଉ ପଢ଼ିସାରି ମୋତେ
ଫେରାଇ ଦେବ

ପରବର୍ତ୍ତୀ 3 ବର୍ଷ ଧରି, ସନ୍ତାନଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ 200 ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ପ୍ରାୟ
40,000ରୁ ଅଧିକ ବହି ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ।

ଦୟାକୁ ଲୋକଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ ସହିତ ଆମେ
ଶିକ୍ଷାର ଉପହାର ପ୍ରଦାନ
କରିବା ଜାରି
ରଖିପାରିଛୁ

ସନ୍ତାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କର ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମନ୍ କା ବାଡ଼ ରେ ମଧ୍ୟ ବିସ୍ତୃତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥିଲା।

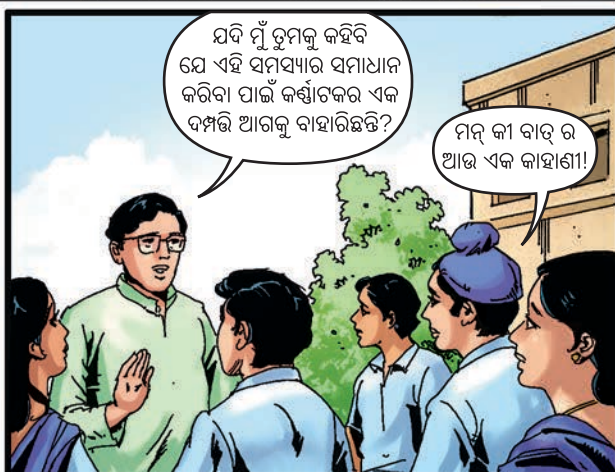
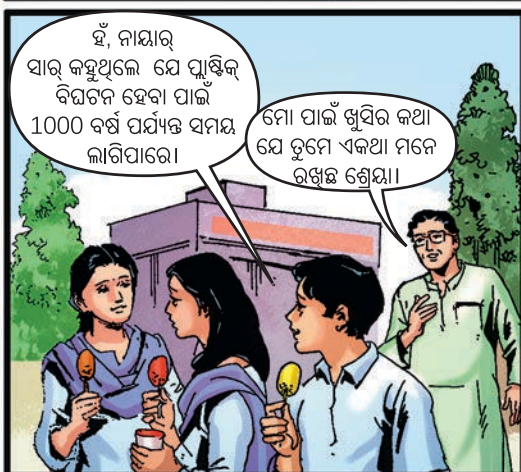
*ହିନ୍ଦୀରେ ଭାଉଜ

ଂହିନ୍ଦୀରେ କାକା

ସୁରେଶ ଏବଂ ମୈଥିଳୀ

ଦିନେ ଉଦୁଉଦୁଆ ଖରାବେଳେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସ୍କୁଲ ବାହାରେ ବରଫ ଗୋଳା* ଖାଇବାରେ ମସଗୁଲ ଥିଲେ

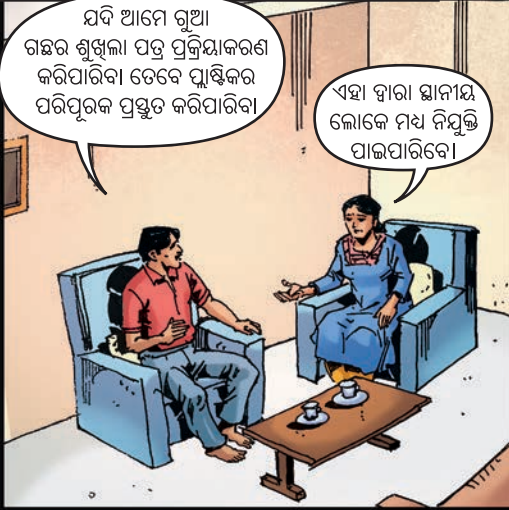

2018 ମସିହାର କଥା ସୁରେଶ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ, ମୈଥିଳୀ, ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ଖାଇବା ଦୋକାନରୁ ଗରମ ଗରମ ସିଙ୍ଗଡ଼ା ଖାଇଥିଲେ।

*ଚିନି ସିରା ସହିତ ସୁବାସିତ ବରଫଗୁଣ୍ଡ

ସୁରେଶ, ପିଲାଦିନରୁ ଚିନାବାଦୀମ ଚାଷ କାମ ଅତି ପାଖରୁ ଦେଖି ଆସିଥିଲେ, ସେ ମନେ ମନେ ଭାବିଲେ

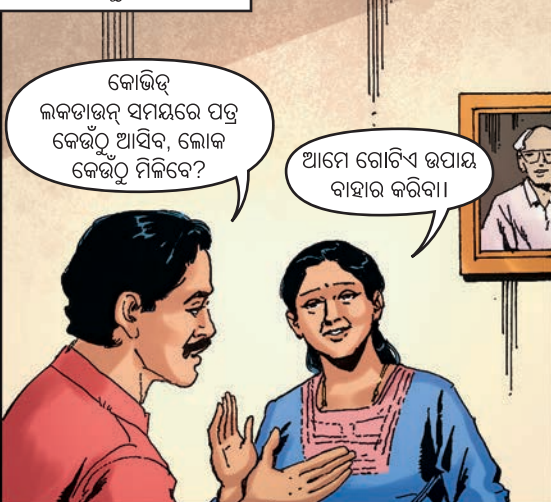
ସେମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ମିଳୁଥିବା ଚାଣ ଗୁଆ ଗଛର ପତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଛିର କଲେ

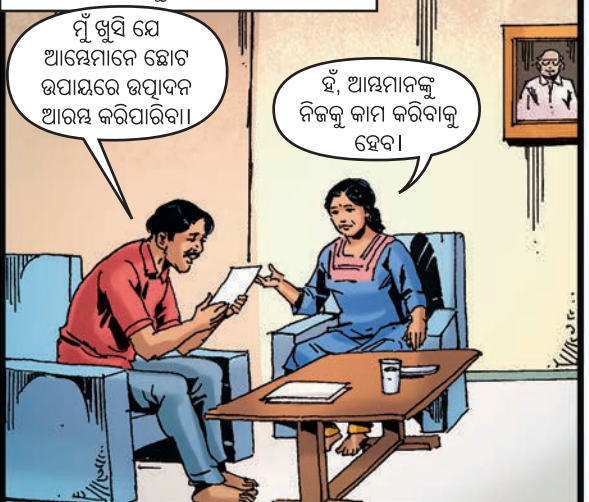
ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର-

ଅବଶ୍ୟ, ସେ ଦୁହେଁ ଆଉ ଏକ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ।

ସେମାନେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷି ବିକାଶ ଯୋଜନା[^] ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ମଞ୍ଜୁରୀର ସହାୟତା ନେଲେ।

*ଉପାଦାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ

[^]କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ସରକାରୀ ଗଣ

ସୁରେଶ ଏବଂ ମୈଥିଳୀ ଭୂମି ଆଗ୍ରା ଭେଞ୍ଚର୍ସ ନାମକ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଦ୍ୟୋଗ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଯଥା ଶୀଘ୍ର କିଛି ଶ୍ରମିକ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହେଲେ। ସେମାନେ ଅତିରିକ୍ତ ଜନିଷ ତିଆରି କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ଚାହିଦା ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବହୁତ ବଢ଼ିଗଲା।

ଏହି ପ୍ଲେଟଗୁଡ଼ିକ ମାଲକୋଞ୍ଜେଲ୍ ଓଭାନରେ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଇପାରିବ।

ଚମକାର!

ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନାହିଁ ଯେ ଏହି ଚପଲଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଜୈବବିଭବନଯୋଗ୍ୟ। ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଏବଂ ଚମକାର ଏକ ଚମକାର ବିକଳ!

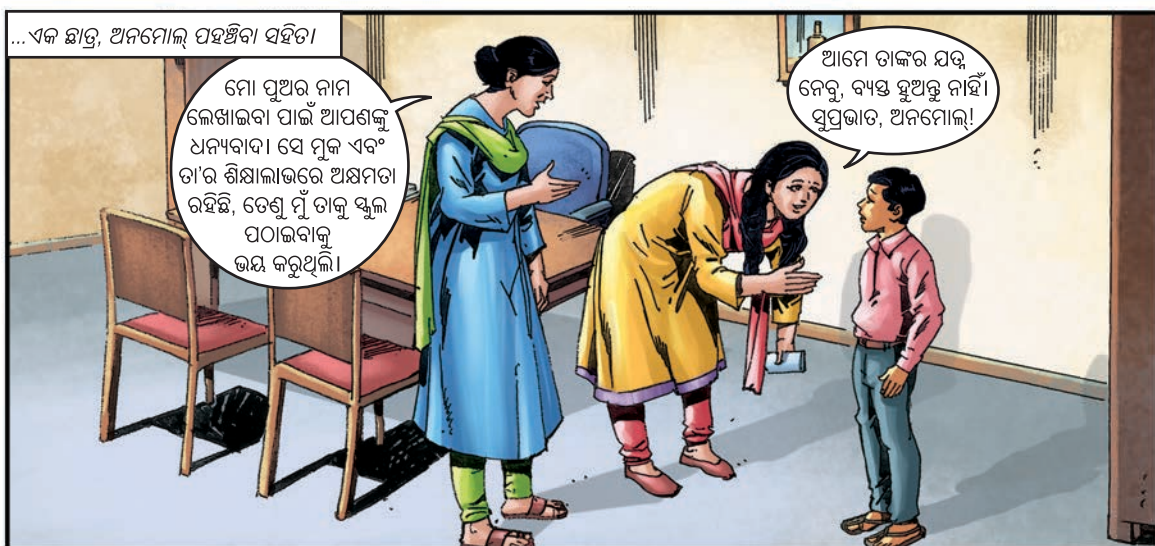
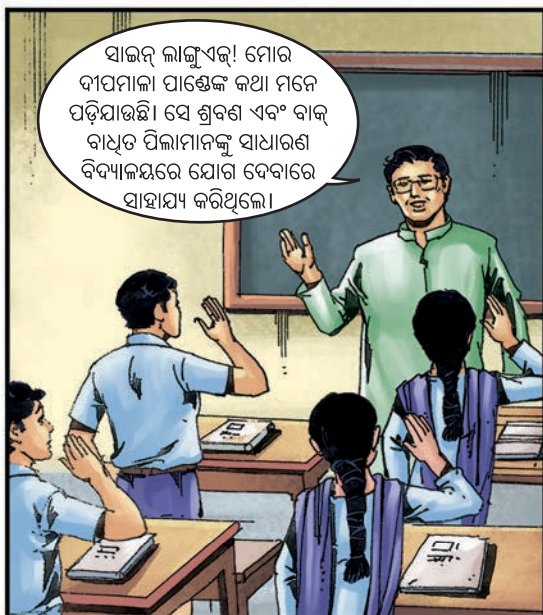
ଏବେ ସୁରେଶ ଏବଂ ମୈଥିଳୀଙ୍କର ଉଦ୍ୟୋଗ ସଫଳତାର ଶୃଙ୍ଖଳ ଆରମ୍ଭ କରୁଛି, ତାଙ୍କର ଉତ୍ପାଦ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ରପ୍ତାନୀ ହେଉଛି।

This is an artist's interpretation of the map and does not claim to be accurate.

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ତାଙ୍କର ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଏହି ଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଦେଶୀ, ଛାଉଣୀ ଉତ୍ପାଦ କିଣିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଛନ୍ତି।

ଡିମ୍ପଲ ପାଣ୍ଡେ

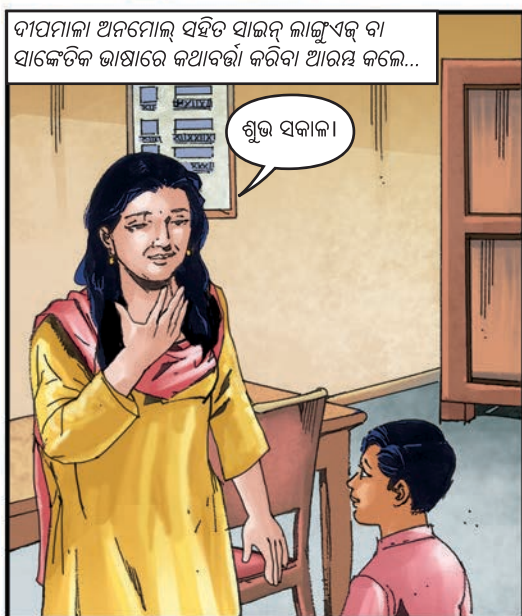

*ଭଉର ପ୍ରଦେଶର ଏକ ସହର

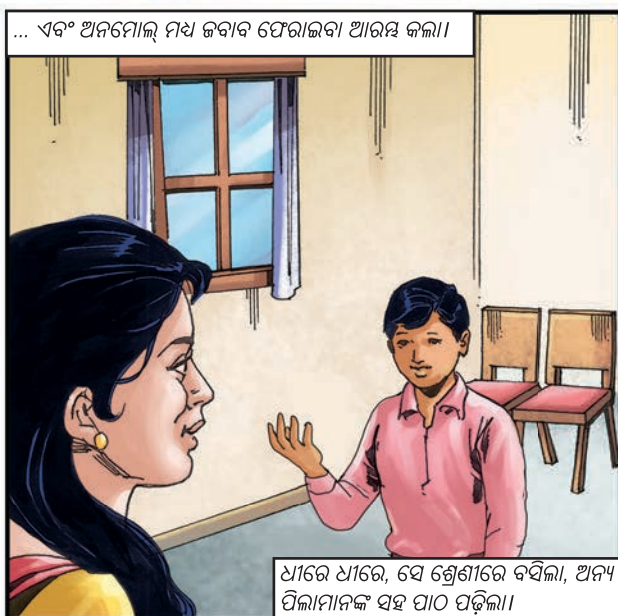
ଏହା ପିଲାଟି
କାହିଁକି ସବୁବେଳେ
ଆପଣଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
ରହୁଛି? ସେ ଶ୍ରେଣୀରେ
ରହିବା ଉଚିତ୍
ନୁହେଁ କି?

ସେ ଏବେ ବି ସ୍କୁଲ
ପରିବେଶ ସହ
ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛି। ସେ
ନିଶ୍ଚୟ ଜଣେ ରୋଗୀ
ହୋଇଥିବ।

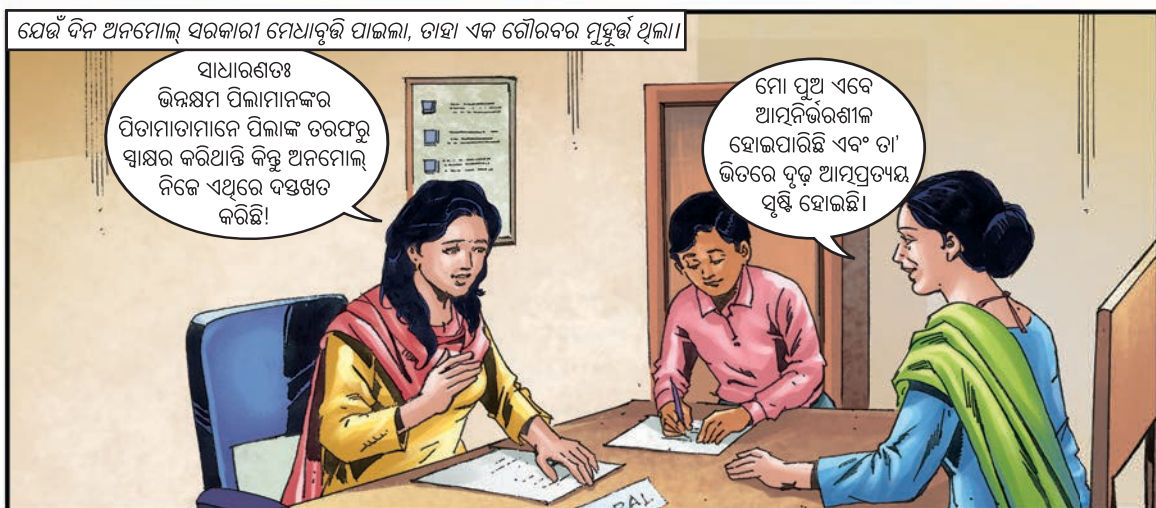
ଦୀପମାଳା ଅନମୋଲ୍ ସହିତ ସାଇନ୍ ଲାଙ୍ଗୁଏଜ୍ ବା
ସାଙ୍କେତିକ ଭାଷାରେ କଥାବତ୍ତା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ...

ଶୁଭ ସକାଳ!

... ଏବଂ ଅନମୋଲ୍ ମଧ୍ୟ ଜବାବ ଫେରାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲା।

ଧୀରେ ଧୀରେ, ସେ ଶ୍ରେଣୀରେ ବସିଲା, ଅନ୍ୟ
ପିଲାମାନଙ୍କ ସହ ପାଠ ପଢ଼ିଲା।

ଯେଉଁ ଦିନ ଅନମୋଲ୍ ସରକାରୀ ମେଧାବୃତ୍ତି ପାଇଲା, ତାହା ଏକ ଗୌରବର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଥିଲା।

ସାଧାରଣତଃ
ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ପିଲାମାନଙ୍କର
ପିତାମାତାମାନେ ପିଲାଙ୍କ ଡରଫ୍‌ରୁ
ସ୍ବାକ୍ଷର କରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନମୋଲ୍
ନିଜେ ଏଥିରେ ଦକ୍ଷତା
କରିଛି!

ମୋ ପୁଅ ଏବେ
ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳ
ହୋଇପାରିଛି ଏବଂ ତା'
ଭିତରେ ବୃତ୍ତ ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି।

ଏମିତି ଆହୁରି କେତେ ଅନୁମୋଦିତ ରହିଥିବେ ଯେଉଁମାନେ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବେ କିନ୍ତୁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁନଥିବ?

ଦୀପମାଳା ଏକ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କଲେ...

ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ, ଗୋଟିଏ ଆହ୍ୱାନ! ପ୍ରତି ଶିକ୍ଷକ ଜଣେ ଶିକ୍ଷାଦାତାଙ୍କ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଭିନ୍ନସମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନାନା ଲେଖାଲେଖି ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବେ। ଆରପିଡିବ୍ଲ୍ୟୁଡି ଆଇନ* ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ।

...ଏବଂ ନାନାଲେଖା ବଢ଼ିଚାଲିଲା।

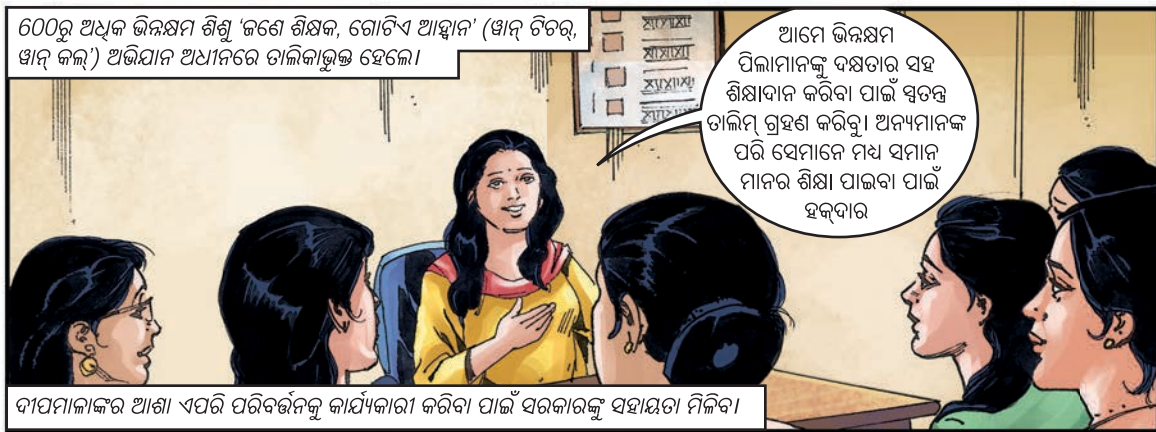

କୋଭିଡ୍ 19 ମହାମାରୀ ସମୟରେ ସ୍କୁଲ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ବହୁଗୁଣିତ କଲେ।

ଭିନ୍ନସମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଶ୍ରେଣୀମାନ ଆୟୋଜନ କଲେ।

ହଁ, ସେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ବୁଝିବା କ୍ଷମତା ଅନୁଯାୟୀ ଶିଖିପାରିବେ।

ଆମେମାନେ ଯାହାର କମ୍ପ୍ୟୁଟରନଥିଲା ତାଙ୍କ ସହିତ ସାମାଜିକ ଦୂରତା ରଖି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘରକୁ ଯାଇ ପଢ଼ାଇପାରିଲୁ।

୬୦୦ରୁ ଅଧିକ ଭିନ୍ନସମ ଶିଶୁ 'ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ, ଗୋଟିଏ ଆହ୍ୱାନ' (ୱାନ୍ ଟିଚର, ୱାନ୍ କିଲ୍ଡ) ଅଭିଯାନ ଅଧୀନରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେଲେ।

ଆମେ ଭିନ୍ନସମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦକ୍ଷତାର ସହ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତାଲିମ୍ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମାନର ଶିକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ହୃଦ୍ୱାର

ଦୀପମାଳାଙ୍କର ଆଶା ଏପରି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ସହାୟତା ମିଳିବ।

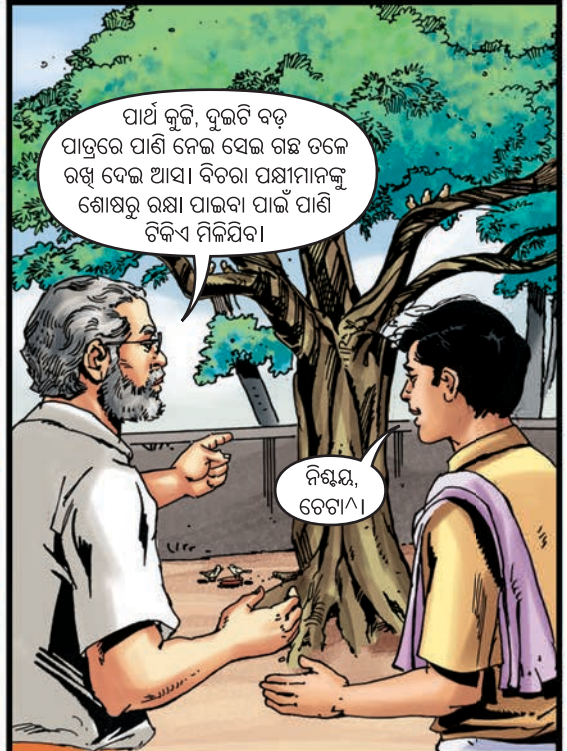
*ଭିନ୍ନସମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଧିକାର ଆଇନ

ଶ୍ରୀମନ୍ ନାରାୟଣନ

2018 ମସିହାର ଖରାଦିନର ତହିଁ ତହିଁ ଚାଟିଲା ଅପରାହ୍ନ। 69 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଶ୍ରୀମନ୍ ନାରାୟଣନ୍ ଏର୍ଷାକୂଳମରେ ମୁସାତାତମ୍ ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ରେଷୁରାଷ୍ଟରେ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ କଥା ବୁଝିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ।*

*କେରଳର ଏକ ଜିଲ୍ଲା

^ମାଲୟାଲମରେ ବଡ଼ ଭାଇ

ପରଦିନ, ନାରାୟଣନ୍ ତାଙ୍କ ଘରେ କିଛି ପାତ୍ର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସେସବୁରେ ପାଣି ଭରିଦେଲେ।

ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହି ମାଟିପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଯେତିକି ପାଣି ଭରିବ ଶହେ ପକ୍ଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ।

ନାରାୟଣ ଆଉ କିଛି ପାତ୍ର କିଣିଲେ ଏବଂ ପଡୋଶୀମାନଙ୍କୁ ସେସବୁ ବାଣ୍ଟିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଦୟାକରି ଏହି ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ପାଣି ଭରି ଆପଣଙ୍କ ବାରିପଟେ ରଖିଦିଅନ୍ତୁ। ବହୁ ପକ୍ଷୀଙ୍କର ଶେଷ ଦୂର ହୋଇପାରିବ।

ଆମେ ଆନନ୍ଦର ସହ ଏହା କରିବୁ।

ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବହୁ ଲୋକ ନାରାୟଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାରିପଟେ ପାତ୍ରରେ ପାଣି ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ।

ମୁଁ କେତୋଟି ପାତ୍ର ନେଇପାରିବି?

ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଦେବା ପାଇଁ ଯେତେ ଲକ୍ଷା ନେଇପାରିବେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ଧତଃ ଆମେ ଏତିକି ତ କରିପାରିବା।

ନାରାୟଣନ୍ ତାଙ୍କ ପ୍ରକଳ୍ପର ନାମ ଦେଲେ ଜୀବା ଜଳତିନୋ ଓରୁ ମନ୍ତ୍ର ପାତ୍ରମ

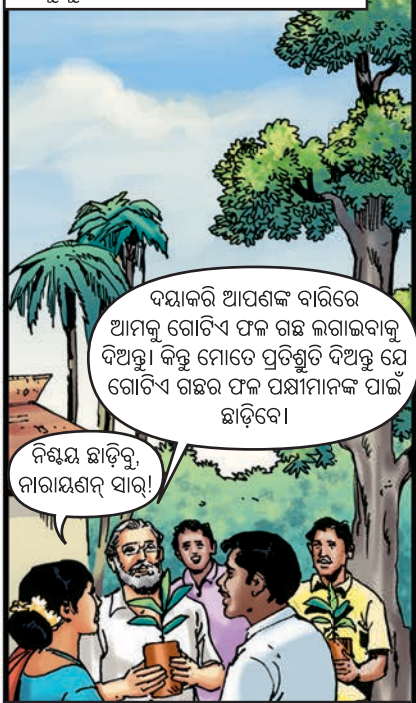
କିଛି ସପ୍ତାହ ପରେ-

ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ, ତେଟା?

ମୁଁ ଗଛ ଲଗାଉଛି, ପାଆଁ ଏଇ ଗଛରେ ଯେଉଁ ଫଳ ଫଳିବ ଆମ ପାଇଁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ପାଇଁ ଉପାଦେୟ ହେବ।

ନାରାୟଣନ୍ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କ ପଡୋଶୀମାନଙ୍କ ଘରକୁ ବୁଲିଯିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଦୟାକରି ଆପଣଙ୍କ ବାରିରେ ଆମକୁ ଗୋଟିଏ ଫଳ ଗଛ ଲଗାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଗୋଟିଏ ଗଛର ଫଳ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିବେ।

ନିଶ୍ଚୟ ଛାଡ଼ିବୁ, ନାରାୟଣନ୍ ସାର୍!

କିଛି ମାସ ଧରି, ନାରାୟଣନ୍ ତାଙ୍କ ଗାଁରେ 10,000 ରୁ ଅଧିକ ଗଛ ଲଗାଇବାର ଡବ୍ବାବଧାନ କଲେ।

ସେ ମଧ୍ୟ ଶହ ଶହ ଚାଉ ଗଛ କିଣିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଏବଂ -

ସରୋଜିନୀ ଆଜ୍ଞା,
କିଛି ଚାଉ ଗଛ ନିଆ ଆଉ
ତୁମ ଘର ଚାରିପଟେ
ଲଗାଇ ଦିଅ।

ମୁଁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଗଛ
ନେଇପାରିବି କି? ମୁଁ
ଗୋଟିଏ ସପେଟା
ଗଛ ଦେଖୁଛି।

ଆମେ ଗୋଟିଏରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଗାଁକୁ ବୁଲି ବୁଲି ଚାଉ ଗଛ ବାଣ୍ଟିଲେ।

ନାରାୟଣନ୍, ପ୍ରକୃତରେ
ତୁମେ ହିଁ ପରିବେଶର ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା।
କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏ ଗଛ ପାଇଁ ଟଙ୍କା
କୋଉଠୁ ପାଉଛ?

ମୋର ତିନି ସନ୍ତାନ ବେଶି
ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ଓ ସ୍ୱପ୍ନରେ ରହୁଛନ୍ତି।
ମୁଁ ମୋର ଆୟ ଏହି କାମରେ
ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛି।

ନାରାୟଣନ୍ 15 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ତାଙ୍କର ଜିଲ୍ଲା ବ୍ୟାପୀ 50,000 ଚାଉ ଗଛ ବାଣ୍ଟିଲେ।

ପରବର୍ଷ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ -

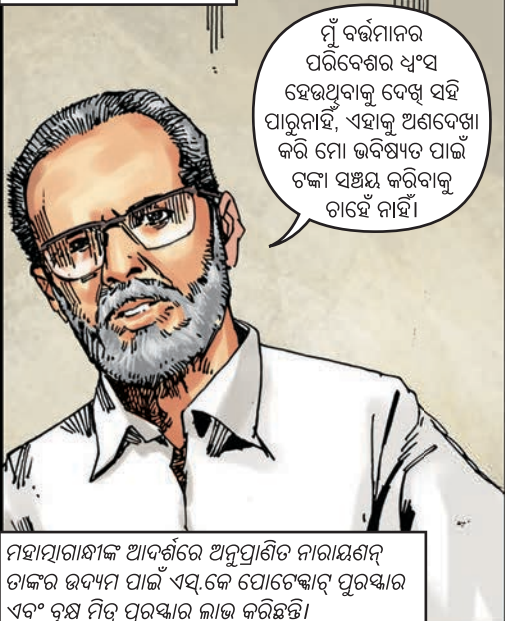
ମାଟି ପାତ୍ର ଅଭିଯାନ ପୁଣି
ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି ନା କଣ?

ହଁ, ମୁଁ ଏ ବର୍ଷ 10,000
ମାଟି ପାତ୍ର ପାଇଁ ବରାଦ ଦେଇଛି।
ଆପଣ ମୋତେ ସେସବୁ ବାଣ୍ଟିବାରେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ କି?

ଅବଶ୍ୟ! ଆମେ
ସେସବୁ ବିଭିନ୍ନ
ସାହିରେ ଏବଂ ସ୍କୁଲ
ଓ କଲେଜରେ ମଧ୍ୟ
ବାଣ୍ଟିବୁ।

ଯେତେବେଳେ ଏହି ପାତ୍ର ସରିଗଲା, ନାରାୟଣନ୍
ପୁଣି ଆହୁରି ଅଧିକ ପାତ୍ର ବରାଦ ଦେଲେ।

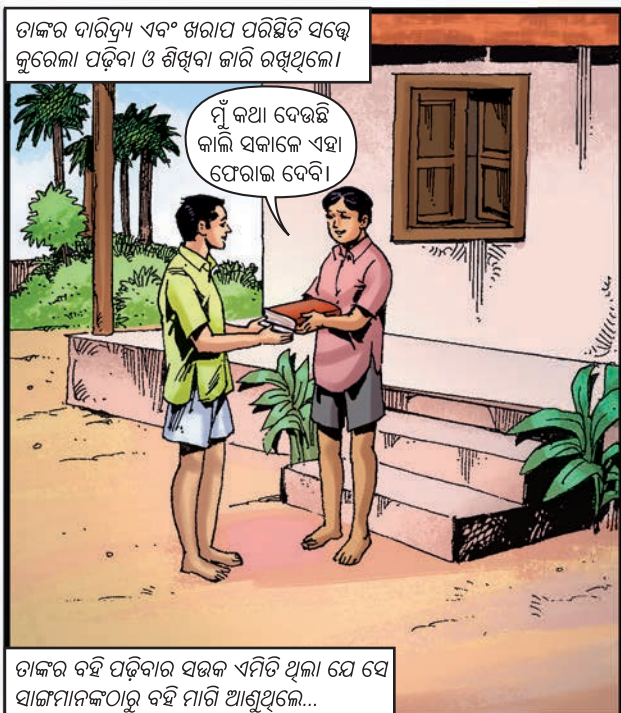
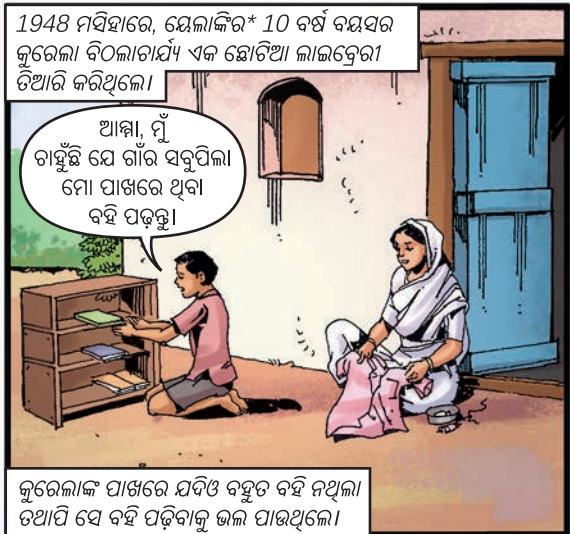
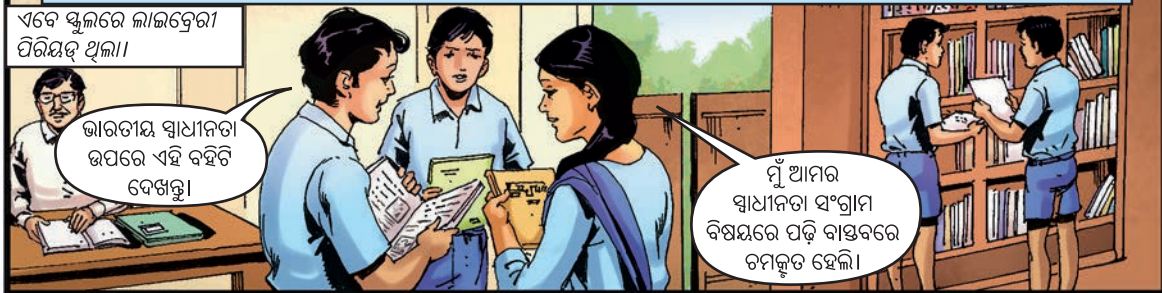
ପରବର୍ଷ 3 ବର୍ଷ ଧରି ନାରାୟଣନ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣାରେ ପ୍ରାୟ 1
ଲକ୍ଷ ମାଟି ପାତ୍ର ବାଣ୍ଟିଲେ।

ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନର
ପରିବେଶର ଧୂସ
ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖି ସହି
ପାରୁନାହିଁ, ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା
କରି ମୋ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ
ଟଙ୍କା ସଞ୍ଚୟ କରିବାକୁ
ଚାହେଁ ନାହିଁ।

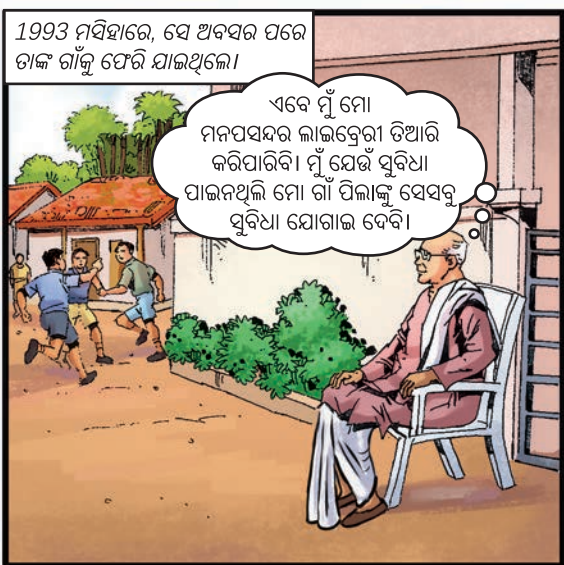
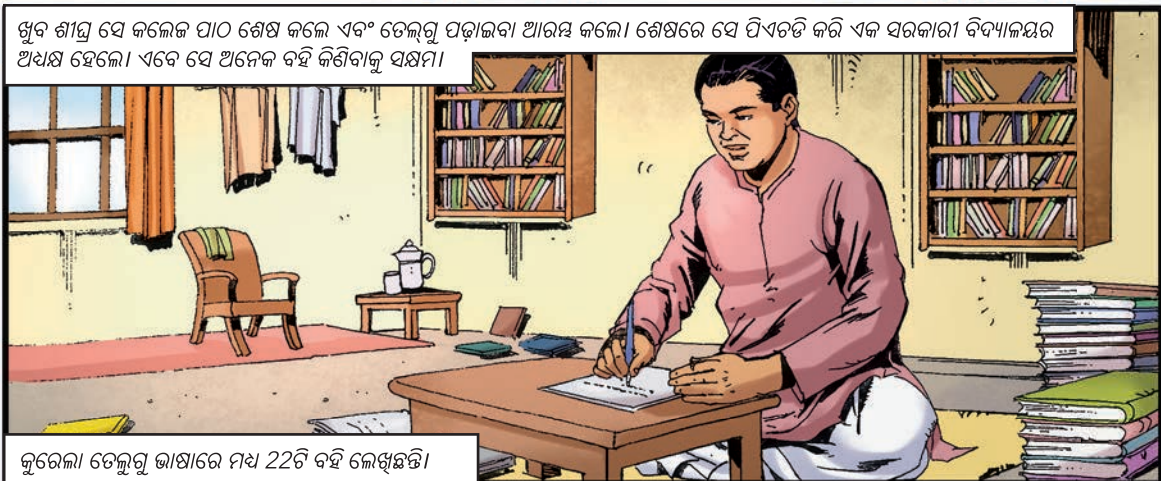
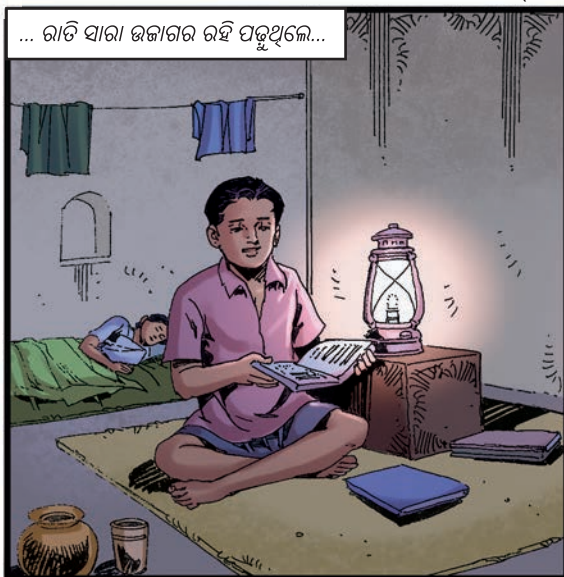
ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ନାରାୟଣନ୍
ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ ଏସ୍.କେ. ପୋଟେକ୍ସାଟ୍ ପୁରସ୍କାର
ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ମିତ୍ର ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କରିଛନ୍ତି।

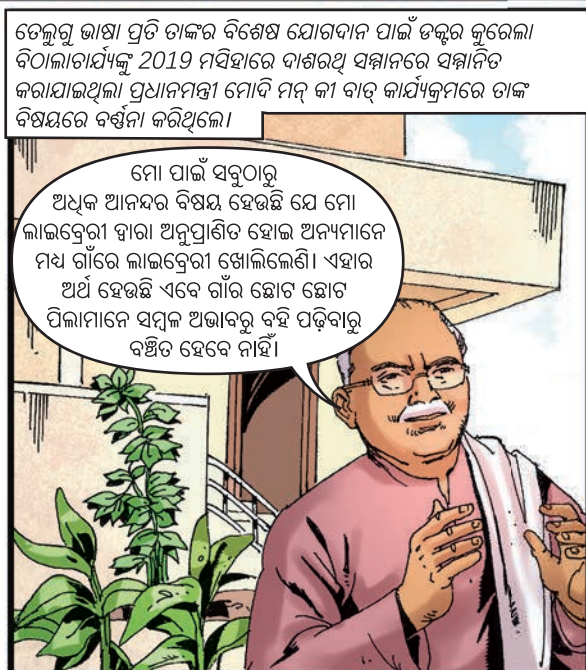
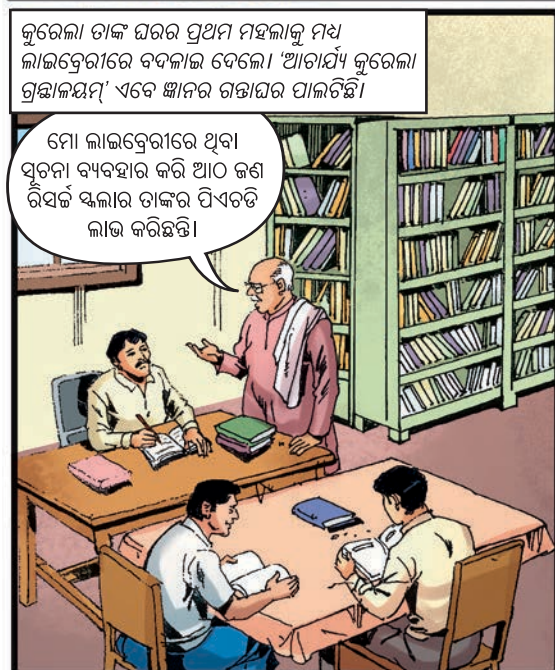
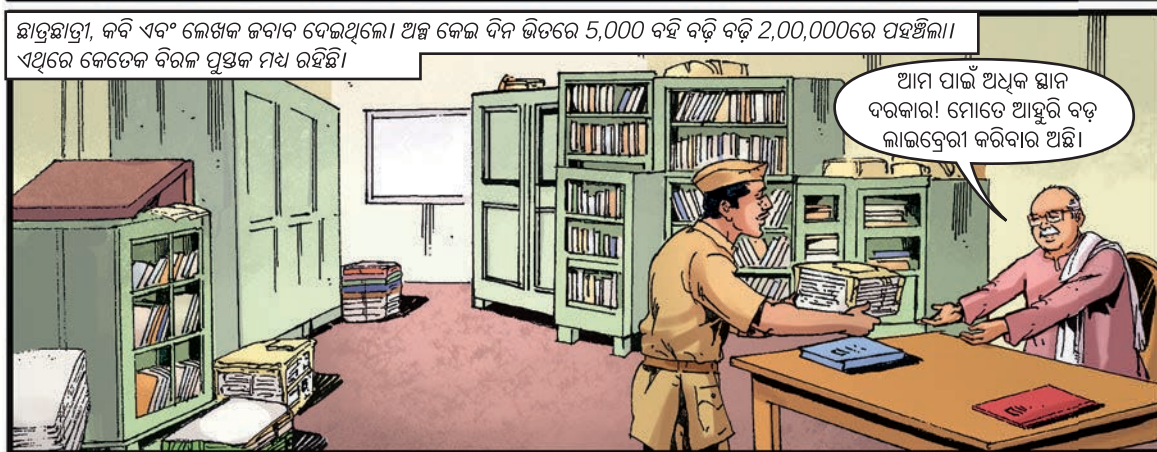
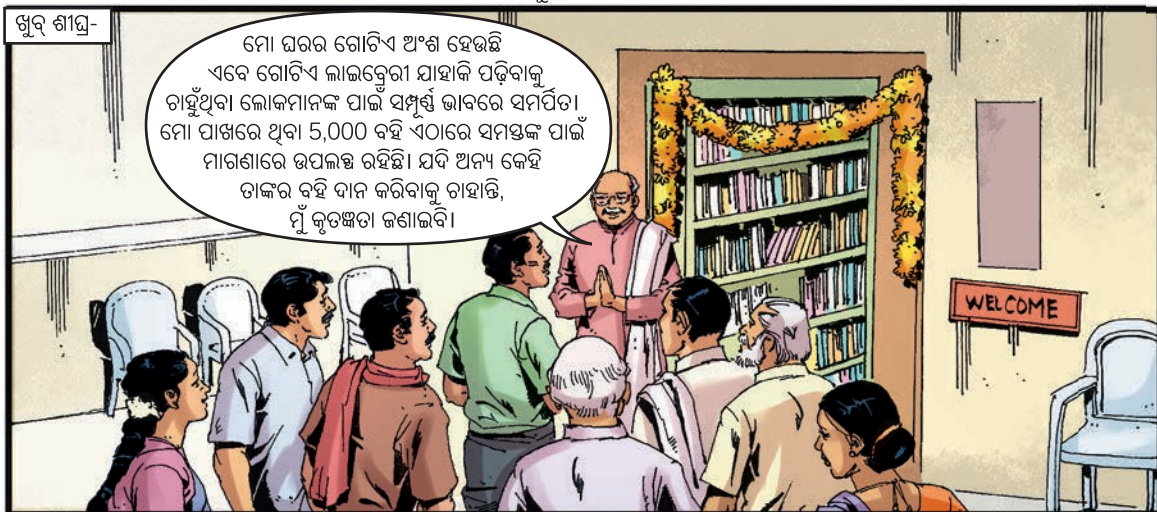
ଡାକ୍ତର କୁରେଲା ବିଠଲାଚାର୍ଯ୍ୟ

*ଡେଲେଙ୍ଗା/ନାରେ

^ଜମିଦାର

ରାହୁଳ ମହାରଣା

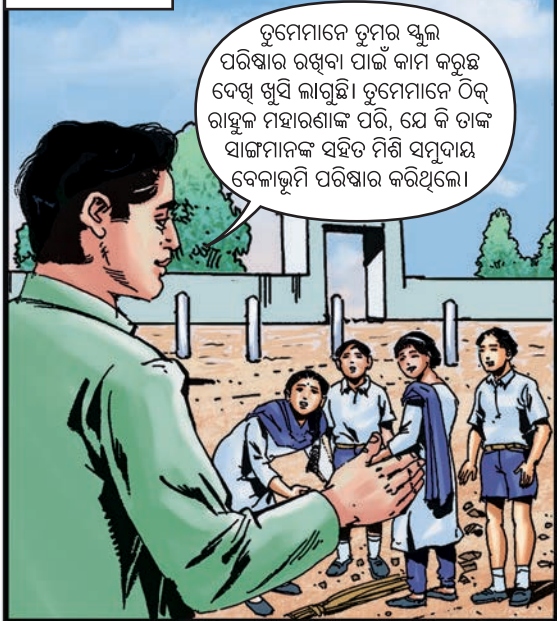

ତୁମେମାନେ କ'ଣ କରୁଛ?

ସଫାସଫି କରୁଛୁ। ଆମେ ଏଠି ଖେଳିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ବହୁତ ଅଳିଆ ହୋଇଛି।

ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି।

କିଛି ମାସ ପରେ ...

ତୁମେମାନେ ତୁମର ସ୍କୁଲ ପରିସାର ରଖିବା ପାଇଁ କାମ କରୁଛ ଦେଖୁ ଖୁସି ଲାଗୁଛି। ତୁମେମାନେ ଠିକ୍ ରାହୁଳ ମହାରଣାଙ୍କ ପରି, ଯେ କି ତାଙ୍କ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବେଳାଭୂମି ପରିଷ୍କାର କରିଥିଲେ।

ଯେତେବେଳେ 22 ବର୍ଷ ବୟସର ରାହୁଳ ମହାରଣା ଅସ୍ତରଙ୍ଗ ବେଳାଭୂମି* ବୁଲିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏସବୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା।

ଏହି ସ୍ଥାନ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା!

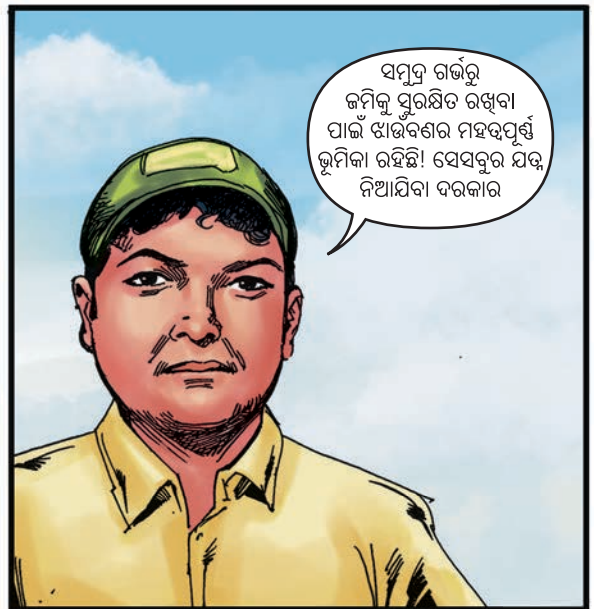
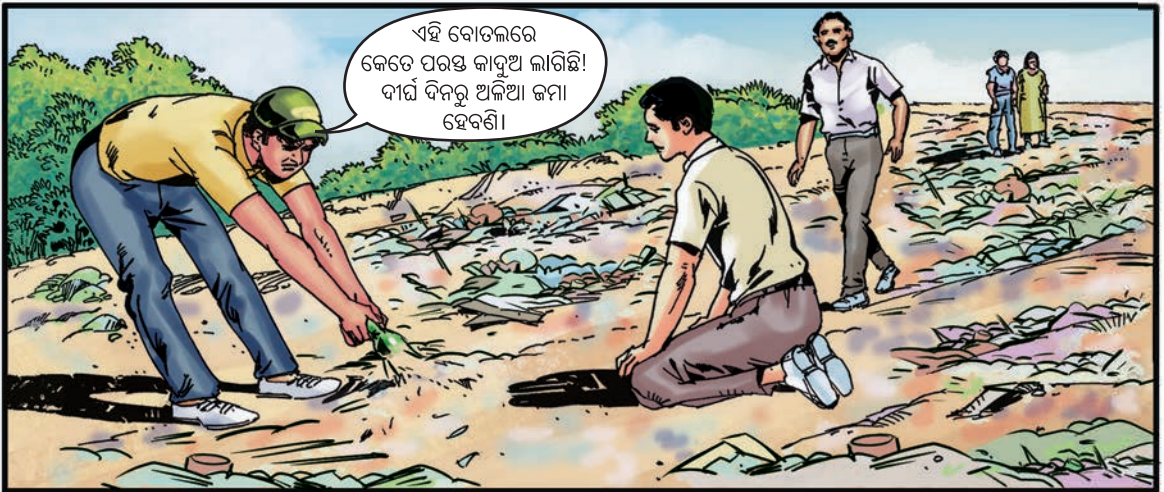
ଏବେ ଭାରି ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇଯାଇଛି।

ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ରହିଥିବା ଝାଉଁଟି ଅବସ୍ଥା ନ କହିବା ଭଲ।

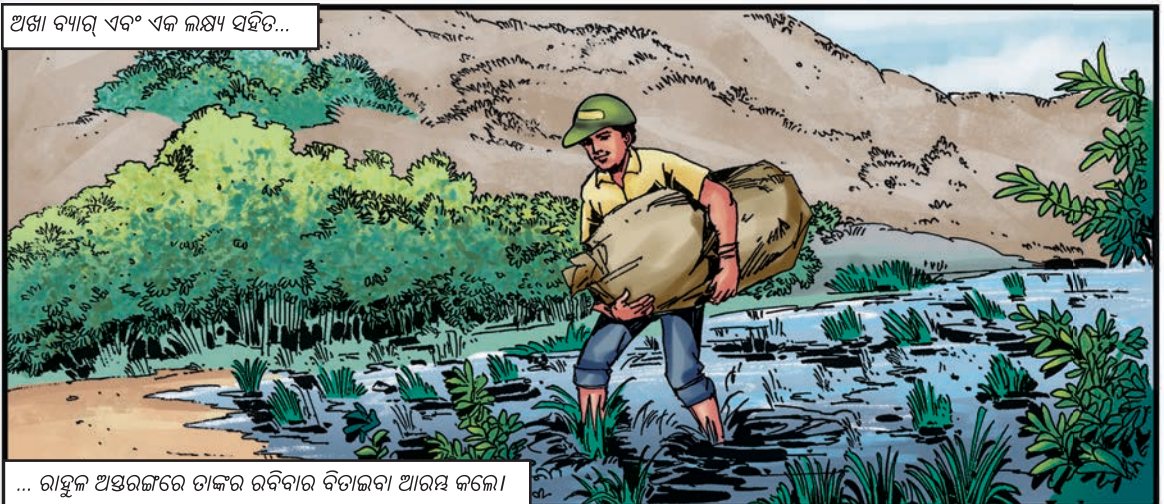

ପାଣିକୁ ଯେମିତି ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ରୋକି ରଖୁଛି!

*ଓଡ଼ିଶାରେ

ଆଖା ବ୍ୟାଗ୍ ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ...

ଡାକ୍ତର ଉଦ୍ୟମ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲା। ଜାନୁୟାରୀ ୮ ତାରିଖ, ୨୦୨୨ରେ ସେ ଡାକ୍ତର ପ୍ରଥମ ପରିଷ୍କାର କରିବା ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏଥିରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଭାଗ ନେଲେ।

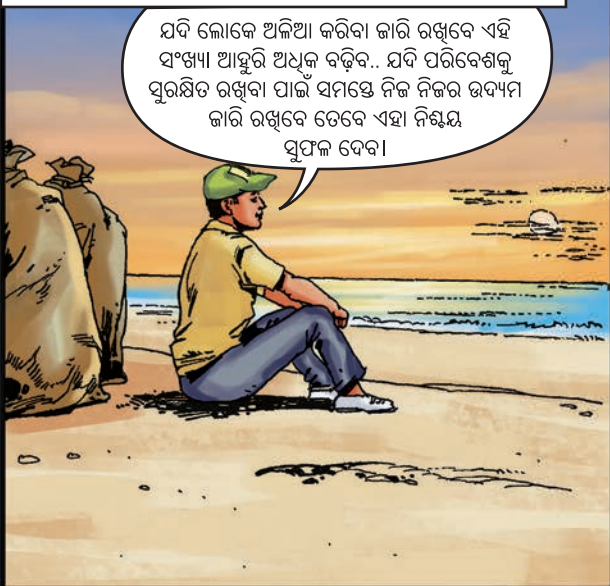
ରାହୁଳ, ଜଣେ ସିକ୍ସ୍‌ଥ ଗାର୍ଡ୍ ଭାବରେ କାମ କରନ୍ତି, ଡାକ୍ତର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ସେ ଏବେ ବି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ।

ରାହୁଳ ବେଳାଭୁମି ପୁନରୁଦ୍ଧାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ପରାମର୍ଶଦାତା ଭାବରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାହୁଳ ୨,୨୫୦ କିଲୋଗ୍ରାମ୍ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ପରିଷ୍କାର କରିସାରିଲେଣି।

ମନ୍ କୀ ବାତ୍

ଅଧ୍ୟାୟ 4

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କର ରେଡିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମନ୍ କୀ ବାତ୍ ରେ, ଆମ ଭିତରେ ରହିଥିବା ସାଧାରଣ ମଣିଷମାନଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ଗୁଣକୁ ଚିହ୍ନିଥାଉ। ବିଶାଳ ହୃଦୟ ଓ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଦମ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସହିତ, ଏହି ମଣିଷମାନେ ସମାଜରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି।

ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷା ଦୀପମାଳା ପାଣ୍ଡେଙ୍କୁ ଭେଟନ୍ତୁ ଯେ କି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପଦ୍ଧତିର ପ୍ରଚଳନ ପାଇଁ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ। ତାଙ୍କର 'ଝାନ୍ ଚିତ୍ତର୍, ଝାନ୍ କଲ' କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଧୀରେ ଧୀରେ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ପରି ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମାନ ମାନର ଶିକ୍ଷା ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।

ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଥିବା ଏକ ଦେଶ ଭାରତ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ଅଧିକାଂଶ ଭାରତୀୟ ଭିଟାମିନ୍ ଡି ଅଭାବରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ? ଏହା ଚିକିତ୍ସା ଭେଙ୍କଟ ରେଞ୍ଜିଙ୍କ ମନରେ ଗଭୀର ରେଖାପାତ କରିଥିଲା, ସେ ବୃତ୍ତିରେ କୃଷକ, ଯେ କି ଭିଟାମିନ୍ ଡି ସହିତ ଗଛ ବଢାଇବାର ଏକ ଅଭିନବ ଉପାୟ ପାଇଛନ୍ତି

କାଗଜପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ହେଉ କିମ୍ବା ସ୍କୁଲ ପାଠପଢ଼ା ପାଇଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ମାତ୍ର କେତୋଟି କ୍ଲିକ୍ ଦୂରରେ। ଅବଶ୍ୟ, ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଇଣ୍ଟରନେଟ୍ ଆକ୍ସେସ ନଥାଏ। ଏ ବିଷୟରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ସିଂ, ତାଙ୍କ ଗାଁରେ ଖାର୍ଲଡ ଖାଇଡ୍ ଖେବର ପ୍ରଚଳନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ।

ମନ୍ କୀ ବାତର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ, ନୂଆ ନୂଆ କଥା ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଓ ତୁମ ଭିତରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଏଗାରଟି ନୂଆ କାହାଣୀ ରହିଛି।

₹99

www.amarchitrakatha.com
ISBN 978-81-19596-12-6

9 788119 596126